

ಚಂದ್ರಮಾಮ

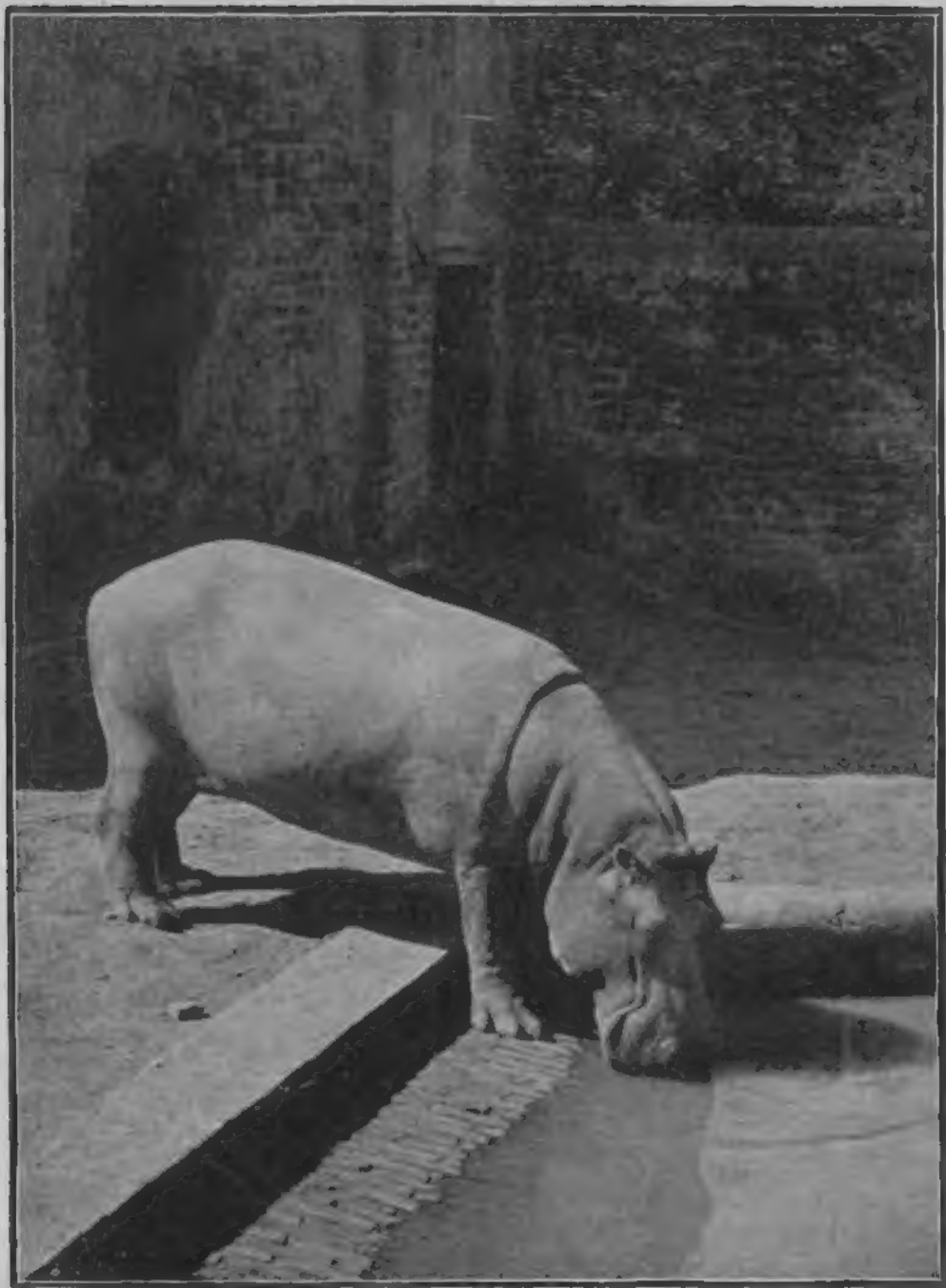
ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

1st NOV 2011

6

Dr. Debajyoti

Chandamama, Nov. '51

Photo by T. Suryanarayana

ನೀರಿನ ಕುದುರೆ

ಬರುತ್ತದೆ!

ವಿಜಯ ರವರ...

ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ನೋಡು

ನಿರ್ಮಾಪಕರು

ನಾಗರೇಡ್ಡಿ ಚಕ್ರವಾಣಿ

ಡೈರೆಕ್ಟರ್
ಪ್ರಸಾದ್

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ	ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ
ಮಳೆ 9	ಕಾತನಮಾತು 33
ಮಾನವ ಸೇವೆ 10	ಕಲ್ಲುವು ಕವುರವು 39
ಹಿರಿಯರ ಸಣ್ಣತನ 12	ಪುಟಾಣಿ ಕಥೆಗಳು 42
ಮಂತ್ರಗಾರ 13	ವಿಚಿತ್ರ ಕಳ್ಳರು 44
ಅವಳಿಮಕ್ಕಳ ಕಥೆ 17	ಸಂಪಿಗೆ ಹೂ 49
ಅನಾರ್ಕಲಿ 25	ಇಂದ್ರಜಾಲ 50
ಸತ್ಯಾರ 29	ಮಾಡಿ ನೋಡಿ 54

ಇವಲ್ಲದೆ ನಗೆಹಸಿ, ಪೂಜಾರಿಯ ಕಥೆ, ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನೇಕ.

ಡೋಂಗರೇ ಬಾಲಾಮೃತ

ಇದು ಸೊರಗಿ ಕಡ್ಡಿಯಂತಾದ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನೂ ಪುಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಬಲವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದರ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಹಲ್ಲುಗಳು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಹೊರಬೀಳಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸೋಲಾರ್ ಪೆನ್

ಐಸಿ ಪೆನ್ ವರ್ಕ್ಸ್ * ತೆನಾಲಿ

De Chane's MEDICINE CHEST

ಎಲ್ಲಾ ತರದ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು ಬೇಗನೆ
ಗುಣಪಡಿಸುವ 8 ಔಷಧಿಗಳುಳ್ಳ ಈ
ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕು
ಮಿಶ್ರಣಮಾಡಿಕೊಂಡು ಉಪಯೋಗ
ಗೊಂಡು. ಉಪಯೋಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ
ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದರೂ ಫಲವು ವಿಶ್ವ.

THE MEDICINE CHEST
light, simple, effective
Remedies

ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲಾ ಸಭೆ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ
ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ.

J. & J. De Chane
EMERGENCY ROAD HYDERABAD-2

ನಂಬಿಕೆಗೆ ಅರ್ಹತೆ !

ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಟಾಯಲೆಟ್ ಸಾಬೂನಿನಲ್ಲಿ
ನೀವು ವಿನೋದ ಗುಣಗಳನ್ನು
ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವಿರೋ ಅವೆಲ್ಲಾ

ಮೈಸೂರು ಸ್ಟಾಂಡಲ್ ಸೋಪಿನಲ್ಲಿ

ಇರುವುದು ಎಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ.
ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ದೊರಕುವುದು.

ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಸೋಪ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಚಂದಾದಾರರಿಗೆ ಸೂಚನೆಗಳು

- ★ ಚಂದನಾಮಾ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಯು ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳ ಮೊದಲನೆಯದಿನ ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದು. ಒಡನೆಯೇ ಚಂದಾದಾರರಿಗೆ ಪ್ರೀಷ್ಟ ಮುಖಾಂತರ ಕಳಿಸಲಾಗುವುದು. ಯಾರಿಗಾದರೂ ಪ್ರತಿಯು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಹೆಚ್ಚಿಂದರೆ 7 ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ತಲಪದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕೂಡಲೇ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸ್ಥಳೀಯ ಪ್ರೀಸ್ಟ್ ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ಅಮೇಲೆ ನಮಗೆ ತಡನಾಡದೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು.
- ★ ಅಂತಹ ದೊರು ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಆಯಾತಿಂಗಳ 10 ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ತಲಪಬೇಕು. ತಡವಾಗಿ ಬಂದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
- ★ ಚಂದಾದಾರರು ಬರೆಯುವ ಯಾವ ಪತ್ರದಲ್ಲೇ ಆಗಲೀ ತಮ್ಮ ಚಂದಾ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಮೂದಿಸಬೇಕು. ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ತಮ್ಮ ಚಂದಾ ಸಂಖ್ಯೆ ನಮೂದಿಸದೆ ಬರೆಯುವ ಚಂದಾದಾರರ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.
- ★ ಅಂತಹ ಚಂದಾ ಸಂಖ್ಯೆ ಪ್ರತಿ ಚಂದಾದಾರರಿಗೂ ಅವರ ಚಂದಾ ಹಣ ಸಂದಬಗ್ಗೆ ಬರೆದ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲೂ, ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಸಲ ಕಳಿಸುವ ಚಂದನಾಮಾದ ಸುತ್ತು ಕಾಗದದ ಮೇಲೂ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತೆ.
- ★ ನಾವು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಅಂಚೆಮೂಲಕ ಕಳಿಸಿದಮೇಲೆ ಅವು ಚಂದಾದಾರರನ್ನು ಸೇರದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಜವಾಬ್ದಾರರಲ್ಲ. ಆದರೆ ಚಂದಾದಾರರು ಅವಶ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಸರ್ವಿಸ್‌ಫೀಲ್ಡ್ ಆಫ್‌ಪ್ರೀಸ್ಟ್‌ಂಗ್‌ನಲ್ಲಿಯಾಗಲೀ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ಡ್ ಪ್ರೀಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಾಗಲೀ ಪ್ರತಿ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

CHANDAMAMA

ತೆಲುಗು, ಇಂಗ್ಲಿಷು, ಹಿಂದಿ, ತಮಿಳು, ಕನ್ನಡಗಳಲ್ಲಿ
ಎಲ್ಲಾ ತರಹ ಅಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ
ನಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಿರಿ.

★

ಬಿ. ಯು. ಕೆ. ಪ್ರೆಸ್

37, ಆ ಚಾರಪ್ಪನ ಬೀದಿ, :: ಮದ್ರಾಸು. 1

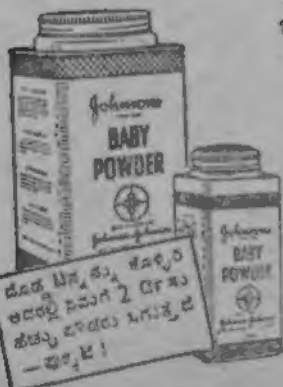
ಕೆಲವು ತಾಯಂದರಿಗೆ ಇದು ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ!

ನಿನಗೆ ಮುಜುಗರವುಂಟಾಗಿರುವಾಗ ಅಥವಾ ಒಬ್ಬ ಬಟ್ಟೆಯು ಹಿಂಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನೀನು ಸಿಟ್ಟಾಗಿರುವೆಯೆಂದು ಬೈದರೆ ನಿನ್ನ ಸ್ವಯೋಪನ? ನಿನಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಜಾನ್‌ಸನ್ಸ್ ಬೇಬಿ ಪೌಡರು! ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿದನಂತರ ಅಥವಾ ಬಟ್ಟೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾನ್‌ಸನ್ಸ್ ಬೇಬಿ ಪೌಡರು ಹಚ್ಚಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಆರಾಮವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ?

ಪಾನ್‌ಸನ್ಸ್ ಬೇಬಿಪೌಡರು ಸ್ವನಂಜದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮೃದುವಾದ ಚರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಹಿತಕರವಿರುವಂತೆ ತಯಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದೆಂದು ಯಾರಾದರೂ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದಾರೇ? ತನಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಅವಳು ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಳೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು!

ಅನ್ನು!

ದೊಡ್ಡ ಬಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಕೊಳೆರಿ ಅದರಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ 2 ರೀತಿಯ ಹೆಚ್ಚು ಬಳಸಲು ಸುಗಮವಿದೆ - ಶುಭವು!

ನಿಮ್ಮ ಮಗುವಿಗೆ ಹೇಳಿರಿಟ್ಟುಬಾಡಲು, ಅದರೇ ಅದು ಅಳುವುದಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾಗಿ ಕಾರಣ ಅದಕ್ಕೆ ಮುಜುಗರವಾಗಿರುವುದೇ. ಜಾನ್‌ಸನ್ಸ್ ಬೇಬಿ ಪೌಡರಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ವಿಶೇಷ ತರದ ನಸುಗೆಳು ಮೃದುವಾದ ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ಅತಿಹಿತಕರವಾಗಿರುವುದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಎಲ್ಲೆಡೆತಾಯಂದಿರು (ತಂದೆಯರೂ ಕೂಡ) ಅದನ್ನು ತಮಗೂಸಹ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂದೇ ಒಂದು ಟಿನ್‌ನ್ನು ಕೊಳ್ಳಿರಿ-ನಿಮ್ಮ ಮಗುವಿಗೂ ಮತ್ತು ನಿಮಗೂ!

ಮಗುವಿಗೆ ಸರ್ವೋತ್ತಮ-ನಿಮಗೂ ಸರ್ವೋತ್ತಮ.

Johnson's BABY POWDER
Regd. Trade Mark

ಜಾನ್‌ಸನ್ಸ್ ಬೇಬಿ ಪೌಡರು

ಕುರ್ಲಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟು ಬದುಗಲಿ ವ. ಸಿ. ವ. (ಇಂಡಿಯಾ) ಲಿಮಿಟೆಡ್.

ಪ್ರಾಪಕವಿಧಿ: ಜಾನ್‌ಸನ್ಸ್ 'ಪ್ರಿಕ್ಲೀ ಹೀಟ್' ಪೌಡರು ಬೆವರು ಸಾಲಿಗೆ ಉತ್ತಮ ನಿವಾರಣೆ.

ಗ್ರಾಮಾಫೋನ್ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳಿಗೆ

ಸೀತಾ ಫೋನ್ ಕಂಪೆನಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಕಂಪೆನಿಯ ಗ್ರಾಮಾಫೋನ್ ಗಳೂ, ರಿಕಾರ್ಡುಗಳೂ, ಸ್ಟಿಂಗ್ ಗಳು, ಸೌವುಂಡು ಬಾಕ್ಸುಗಳು ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೀತಿಯ ಪಾರ್ಶ್ವಗಳು, ನೀಡಲ್ಪಡುವ ಸ್ವಾಕುಯಿರುತ್ತೆ. ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರಿಗೆ ಧಾರಾಳವಾದ ಕಮೀಷನ್ ಸಹ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ನೂರಾರು ಗ್ರಾಮಾಫೋನ್ ಕಂಪೆನಿಗಳಿಗೆ ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 1924 ಲಾಗಾಯಿತು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ಗಿರಾಕಿಗಳು ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳೂ, ಕನ್ನಡ ಡ್ರಾಮಾ ಸೆಟ್ಟುಗಳೂ ಸಾವಿರಾರು ಸ್ವಾಕುಯಿರುತ್ತೆ. ಉತ್ತರ ಆಫ್ರೀಕೈಪುವರು ಸ್ವಾಂಪು ಕಳುಹಿಸಬೇಕು.

ಮಾಲಿಕರು ಡಿ. ಎಫ್. ಸೀತಾರಾಮ ಶೆಟ್ಟಿ.
ಸೀತಾ ಫೋನ್ ಕಂಪೆನಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ

ಸೀತಾ ಫೋನ್ ದೀಪಾವಳಿ ಸ್ಪೆಷಲ್ ದರಗಳು

6 ರಿಕಾರ್ಡುಗಳ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು ಮುಂಗಡವಾಗಿ M. O. ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಪಾರ್ಶ್ವಲ್ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ಕನ್ನಡ ಡ್ರಾಮಾ ಸೆಟ್ಟುಗಳು:—2 ಭೀಷ್ಮ ಜನನ 6/-, 2 ಅಂಬಪ್ರತಿಕ್ಷೆ 6/-, 2 ಭಾರತ ಪುತ್ರ್ನೀದಯ 6/-, 3 ಸಾವಿತ್ರಿ ಸತ್ಯವಾನ್ 9/-, 4 ಕೃಷ್ಣ ಲೀಲಾ 12/-, 9 ರಾಮಾಯಣ 27/-, 3 ದ್ರೌಪತಿ ಸ್ವಯಂವರ 9/-, 2 ದ್ರೌಪತಿ ವಸ್ತ್ರಾಪಹರಣ 6/-, 5 ವಿರಾಟಪರ್ವ 15/-, 4 ಕಿರಾತಾರ್ಜುನ ಲೀಲಾ 12/-, 3 ರಾಜಸೂಯ ಯಾಗ 9/-, 3 ಸುಭದ್ರಾಪರಿಣಯ 9/-, 3 ಪ್ರಹ್ಲಾದ 9/-, 4 ಸತ್ಯಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ 12/- ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಡ್ರಾಮಾ ಸೆಟ್ಟುಗಳು ಇವೆ. ರಿಕಾರ್ಡು 1 ಕೈರೂ. 3/- ರಂತೆ ದರ. ಎಲ್ಲಾ ಖರ್ಚು ನಮ್ಮದು. ರಿಪ್ಲೈಗೆ ಸ್ವಾಂಪುಕಳುಹಿಸಿ.

ಸೀತಾ ಫೋನ್ ಕಂಪೆನಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ.

FOR PLEASANT READING &
PROFITABLE ADVERTISING:

CHANDAMAMA GROUP

HINDI, TELUGU, TAMIL & KANNADA)

EVERY MONTH ADORES

1,02,000 HOMES

AND

ENJOYANTS TEN TIMES THE

NUMBER OF READERS

THROUGHOUT INDIA

GROUP PAGE Rs. 350

ENQUIRE,

P. O. BOX 1686, MADRAS-1

ಐ. ಟಿ. ಎಲ್. ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್

ನಿಮ್ಮ ಮುದ್ದು ಕೆಂಡನ

ಅರ್ಜೀರ್ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು ತಡೆದು

ಅರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತಪಾನ.

— ತಯಾರಕರು : —

ದಿ ಮೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್

ಟೆಕ್ನಿಕ್ ಲ್ಯಾಬೋರೇಟರಿ

ಲಿ ಮಿ ಟೆಡ್.

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಪೋಸ್ಟ್, ಬೆಂಗಳೂರು 3

ಕ್ರೀಷ್ಣ ತೇಯ

ಹೆಗ್ಗುರುತು

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್

ಮಕ್ಕಳೆಂದರೆ ತಾಯಂದರಿಗೆ ಸಿಹಿ!

ಪೆಪ್ಪರಮೆಂಟುಗಳು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಿಹಿ!

ಸಿಹಿಯುಳ್ಳ ಪೆಪ್ಪರಮೆಂಟುಗಳು

ಯವರದೇ

M.A.P. INDUSTRIES
TONDARPET, MADRAS. 21

ಮಗುವಿನ ಮೃದು ಚರ್ಮಕ್ಕೆ

ಪಾಸನೆಕಳೆದ ಬೇವಿನೆಣ್ಣೆಯಿಂದ
ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಮಾರ್ಗೋ ಸೋಪು
ನಿಮ್ಮ ಮಗುವಿನ ಮೃದುವಾದ
ಚರ್ಮವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ.

ನೀವೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿ
ನೋಡಿರಿ.

ಕಲಕತ್ತಾ ಕೆಮಿಕಲ್

ಮಾರ್ಗೋ ಸೋಪು

.....

ಅಸಲು ಬೇವಿನೆಣ್ಣೆಯ ಸೋಪು.

ಚಂದಮಾಮು

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆ ಮತ್ತು ಮನವರಹು

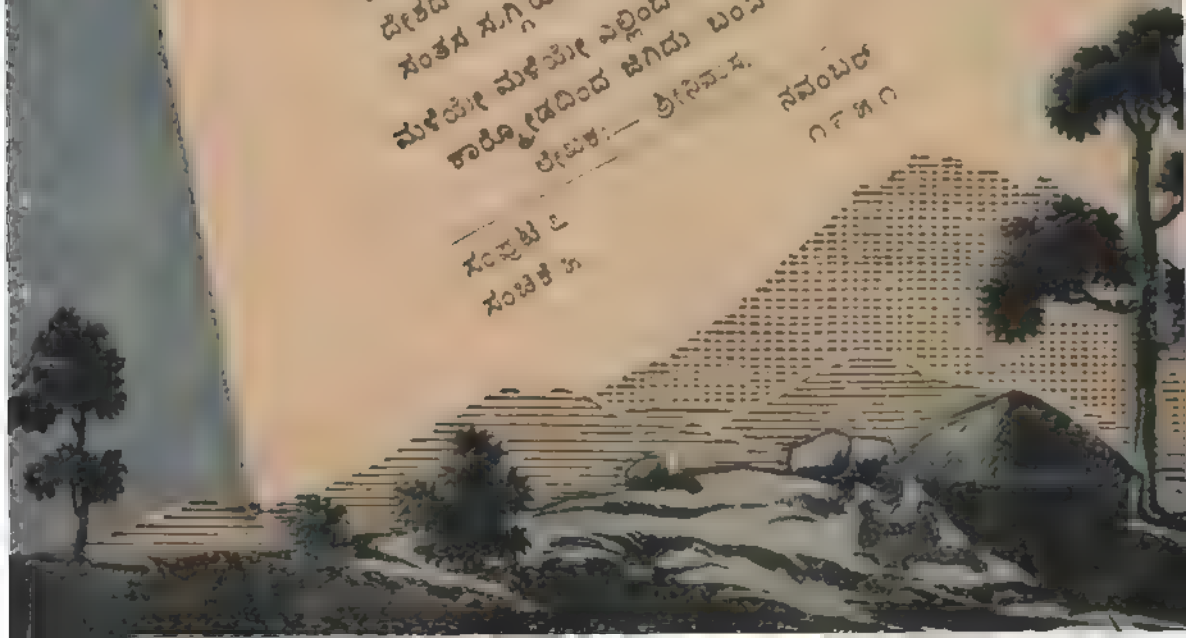
ಮುಳೆ

ಮುಳೆಯೇ ಮುಳೆಯೇ ಎಲ್ಲೆಂದ ಬಂದೆ
 ಕಾಡೊಡದಿಂದ ಜಗಿದು ಬಂದೆ
 ರೈತನ ಹತವನು ಕೋರಲು ಬಂದೆ
 ಮಕ್ಕಳಿಗಾನಂದ ಬೀರಲು ಬಂದೆ
 ಮುಳೆಯೇ ಮುಳೆಯೇ ಎಲ್ಲೆಂದ ಬಂದೆ
 ಭೂಮಿಗೆ ಸೊಬಗನು ಬೀರಲು ಬಂದೆ
 ಶೈಲಿಗೆ ನೀರನು ಉಣಿಸಲು ಬಂದೆ
 ಒಡೆಯ ಹೊಲನು ತೊಳೆಯಲು ಬಂದೆ
 ಮುಳೆಯೇ ಮುಳೆಯೇ ಎಲ್ಲೆಂದ ಬಂದೆ
 ಬಾವಿರೆಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಸಲು ಬಂದೆ
 ದೇಶದ ಸಂವತ್ಸು ಬೆಳಸಲು ಬಂದೆ
 ಸಂತಸ ಸಗ್ಗಿಯನೆಯಲು ಬಂದೆ
 ಮುಳೆಯೇ ಮುಳೆಯೇ ಎಲ್ಲೆಂದ ಬಂದೆ
 ಕಾಡೊಡದಿಂದ ಜಗಿದು ಬಂದೆ

ರೀತಿಕ. — ಶ್ರೀನಿವಾಸ.

ನವಂಬರ್
೧೯೫೧

ಸಂಪುಟ ೭
ಸಂಚಿಕೆ ೫

ಮಾನವ ಸೇವೆ

ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಸಮಯದಿ
ಹುಂಚುಮೆಯ ಬೆಳದಿಂಗಳು
ಹಾಲು ಬೆಳ್ಳಿದ ರೀತಿಯಿಂದಲಿ
ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಹರಡಲು

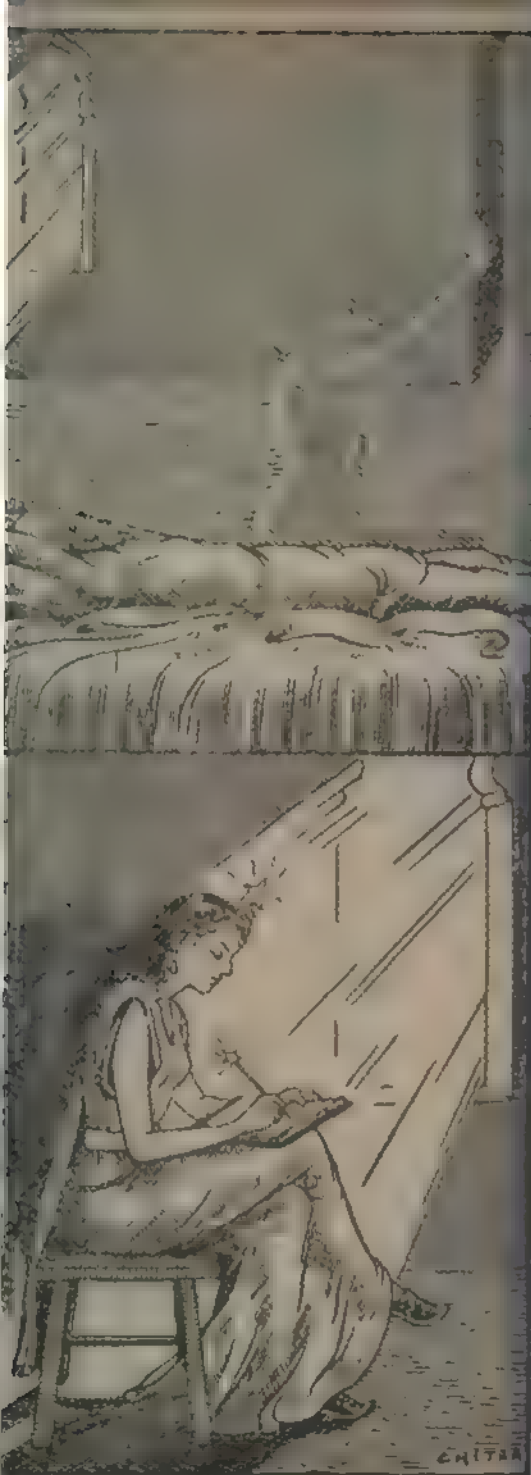
ಆ ಪ್ರಶಾಂತದ ಕೋಣೆಯೊಳಗಡೆ
ಮೆತ್ತ ಮೇಲೆ ಬೆನಾದಮನು
ಸೌಖ್ಯದಿಂದಲಿ ಪವಡಿಲು
ತ್ತಿರಲು ಕನಸನು ಕಂಡನು

ಬೆಳ್ಳಿತಿಂಗಳ ತಂಪು ಎಲ್ಲೆಡೆ
ಶಾಂತಿಯಿಂದಲಿ ಹಬ್ಬಿತು
ಹುಲ್ಲುಹಸುರಿಗೂ ಮನೆಯ ಮೂಡೆಗೂ
ಕಿಟಕಿಯೊಳಗೂ ನುಗ್ಗಿತು.

ಅಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆಗಳು ದೇವನನಿತೆಯು
ಹಾಲು ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬೆಳಕಲಿ,
ಕುಳಿತು ಬರೆಯುತ್ತಲೊಂದು ಗ್ರಂಥದೊಳ
ಸಾಲು ಸಾಲಿನ ಗತಿಯಲಿ

ಇದನು ಕನಸಲಿ ಕಂಡನಾದಮ
ಹಿಡನೆ ಕೇಳಿದ ಬೆದರದೆ
" ಬರೆವುದೇನದು ಬೇಕಲಿನಗೂ
ಕಲಸ ಮೋದವು ಚದುರಿಯೆ."

ಬೇಕಲದಕಾ ವನಿತೆಯಿಂದಳು
" ದೇವ ಸೇವಕ ಪಟ್ಟಿಯು"
ನುಡಿದ ನಾದಮ " ನನ್ನ ನಾಮವು
ಇರಲು ಅದರೊಳು ಗಟ್ಟಿಯು"

‘ಕಮಲಪ್ರಿಯ’ ಮದರಾಸು
(ಕೆಲಗಿನಿಂದ)

ದೇವವನಿಕೆಯ ತುಟ್ಟು ಮೇಗಡೆ
ಕಿರುನಗೆಯು ಹೊರ ಸೂಸಿತು,
ಇಂತು ನುಡಿದಳು “ದೇವಸೇವೆಯೋ”
ನಿನ್ನೆ ಬೆಸರದು ಸೇರದು”

ಖಿನ್ನ ಮನದಲಿ ಅತನೆಂದನು
“ಇನ್ನಿಲ್ಲದಿರೆ ಹೋಗಲಿ
ಮನುಜ ಸೇವಕ ಪಟ್ಟಿ ಲಾದರೂ
ನನ್ನ ಹೆಸರೂ ಸೇರಲಿ”

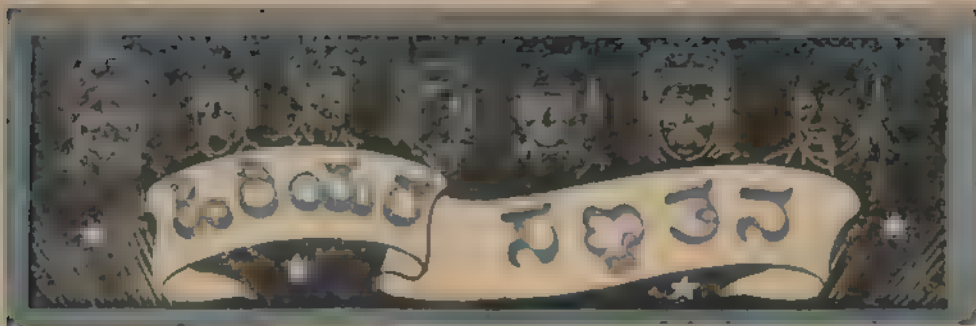
ಆಗಲೆನ್ನುತ ದೇವಕುಂದರಿ
ಮಾಯವಾದಳು ಬೆಳಕಲಿ
ದೇವ ಮನುಜರ ಸೇವೆಯೆನ್ನುತ
ಕನವರಿಸಿದನಾದಮೆ ಕನಸಲಿ

ಉದಯವಾಯಿತು ಅದಮನೆದ್ದನು
ತನ್ನ ಕನಸನು ನೆನೆದನು
ಅದರೇನಿದು ಅಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕ
ಕನಸು ನಿಜವೇ ಎಂದನು

ಸಾರಿ ಲಗುಬಗೆಯಿಂದ ಗ್ರಂಥವ
ಬಿಚ್ಚಿ ಪಟ್ಟಿಯ ನೋಡಿದ.
ದೇವ ಸೇವಕ ಸಾಲುಮೊದಲಲಿ
ತನ್ನ ನಾಮವನೋದಿದ

ಮನುಜ ಸೇವೆಯೇ ದೇವಸೇವೆಯು
ಎಂದರಿತನಾದಮೆ ನಾಳೆ
ಅದುವೆ ದೈವಕೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯೆಂ
ಉದನೆ ಸಾರಿದ ಕೂಡಲೆ

ಹಿಬ್ಬ ಹುಡುಗನಿಸ, ಅವನಿಗೆ ವೃತ್ತಕ ಹಿಡುವುದೆಂದರೆ ಅಮಿತ ಪ್ರೀತಿ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜಾರ್ಜ್‌ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ಎಂಬಾತನ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ಆತನನ್ನು ತುಂಬಾ ಆಕರ್ಷಿಸಿತು. ಅದಲ್ಲದೆ ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಆತನು ಬಾಯಿಪಾಠ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. 'ಗುಲಾಮಗಿರಿ ಪಾಪವಲ್ಲದ ಸತ್ಯವಲ್ಲ, ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಪವೆಂಬುದು ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ'

ಹೀಗೆ ತುಂಬಾ ಸ್ವೀತಿಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಹುಡುಗನ ವೃತ್ತಕವನ್ನು ಹಿಂದೂ ದಿನ ಆತು ತಂದೆ ತೆಗೆದು, ತಲೆ ಕೆಳಗೆ ದಿಂಬಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಿಶ್ಚ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಇನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಹುಡುಗನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳ ಕಂಕಲೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಅಂಥ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ವೃತ್ತಕವನ್ನು ತಲೆ ದಿಂಬಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಆತನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಡಂಬಡಲಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯನ್ನು ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸದೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಆತನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತು. ಆ ವೃತ್ತಕವನ್ನು ತೆಗೆದು ಒಂದುಕಡೆಯಿಟ್ಟು, ಅದರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತೊಡೆಯನ್ನು ತಂದೆಯ ತಲೆಯಕೆಳಗೆ ಇಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದ ತರುವಾಯ ತಂದೆಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. "ಇದೇನೋ ಮಗೂ, ವೃತ್ತಕ ಏಕೆ ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟೆ? ಹೀಗೇಕೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುವೆ?" ಎಂದು ಆಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದ. ಆ ಹುಡುಗ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದ. ಆಗ ಆತನ ತಂದೆ ಆ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು "ಮಗೂ, ನೀನು ಎಂದಿಗಾದರೂ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿ, ಲೋಕೋಪಕಾರ ಮಾಡುವೆ?" ಎಂದು ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿದ. ಅದೇವ್ರಕಾರ ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವನಾದ ಮೇಲೆ ಆ ಬಾಲಕನು ಎಷ್ಟೋ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಅತಿ ನಿಕ್ರಮಬಾಧನಿಂದ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅನಾರ್ಥಕದ ನೀಗ್ರೋ ಜನರ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಲು ತನ್ನ ಯಾವತ್ತೂ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಧಾರೆ ಎರೆದು, ಆ ಜಾತಿಯನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ. ಆ ಹುಡುಗನೇ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ತಾನು ಕಲಿತ ನೀತಿವಾಕ್ಯವನ್ನು ದೊಡ್ಡವನಾದವೇಳೆ ಆಚರಣೆಗೆ ತಂದು ಮಾನವಸೇನೆ ಮಾಡಿದ ಮಹಾಸುಭಾಷ, ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ಎಬ್ರಹಂಲಿಂಕನ್.

*** ಚಂದಮಾಮ ***

ಮಂತ್ರಗಾರ

ಹಿಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಧವನೆಂಬ ಹುಡುಗನಿದ್ದ. ಅವನು ದನಕರುಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸಿಕೊಂಡು ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಹಸ್ತಗುಣ ಒಳ್ಳೆಯ ದೆಂತಲೂ, ಅವನ ಪೋಷಣೆಯಲ್ಲಿ ದನಕರುಗಳು ಸುಖವಾಗಿರುತ್ತವೆಯೆಂದೂ ಜನರ ನಂಬಿಕೆ.

ಮಾಧವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆ ಗೋವಿ (ಕೊಳಲು) ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಉಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮುರಳಿ ಕೃಷ್ಣನು ವೇಣುಗಾನ ಮಾಡಿದಂತೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಗಾನಕ್ಕೆ ಜಂತು ಜಾಲವೆಲ್ಲಾ ಬಂದು ಅವನನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಗಟ್ಟಿ ವವು. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಜನ ಬಂದು 'ಮಾಧವಾ, ಮತ್ತೊಂದು ಬಾರಿ ಉಡು' ಎಂದು ಪುಕಾರವಾಣೆ ಮಾಡಿ, ಕೇಳುವರು.

ಈ ವಿಷಯ ಹತ್ತು ಮೈಲಿ ದೂರದ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಂತನೊಬ್ಬನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಆ ಶ್ರೀಮಂತನಲ್ಲಿ ದನಕರುಗಳ ದೊಡ್ಡ ಮಂದೆಯಿತ್ತು. ಗೋರಕ್ಷಣೆಯೆಂದರೆ ಆತನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟ. ಅದರಿಂದಲೇ ಆತನು ಉತ್ತಮವಾದ ರಾಸುಗಳು ಯಾವ

ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ಎಷ್ಟೇ ಬಲಿಯಾದರೂ ಸರಿ, ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಮಾಧವನೊಬ್ಬನೇ ತನ್ನ ಮಂದೆಗೆ ತಕ್ಕ ಗೋವಾಲಕನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಮಂದೆಯ ವೇಲ್ವೆತಾರಕನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದನು.

ಮಾಧವನು ಆ ಶ್ರೀಮಂತನ ಹಸುಗಳನ್ನು ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೇಯಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಹತ್ತಿರವಿದ್ದು ಹೊಟ್ಟೆ ತವಡು ಹಾಕಿಸುವನು. ಹರಿಯುವ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನಾ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸುವನು. ಸಾಸಿರಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಹಸುಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದನವನ್ನೂ ಹೆಸರು ಹಿಡಿದು ಕೂಗಿ ಗಂಗೆದೊಗಳನ್ನು ತೀಡಿ, ಡುಬ್ಬನ್ನು ನೀವುತ್ತಿದ್ದನು. 'ಗಂಗೆ ಬಾರೆ' ಎಂದರೆ ಬಿಳಿ ಹಸು ಬರುವುದು. 'ಕಪಿಲೆ ಬಾನ್ಮಾ' ಎಂದರೆ ಕಂದು ಬಣ್ಣದ ಹಸು ಓಡೋಡಿ ಬರುವುದು. ಇದೇ ರೀತಿ ಕರಿ ಹಸು, ಗಿಡ್ಡ ಹಸು, ಎಲ್ಲಾ ಆತನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬರುವುವು.

ಬೆಳಗ್ಗೆ ಕರುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೂಡಲೇ
ಮಾಧವನು ಅವುಗಳನ್ನು ವೈದ್ಯಾಸಕ್ತೆ ಕರೆದು
ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮೇಯಲು ಬಿಡುವನು.
ಎಲ್ಲ ಹಸುಗಳ ಸಂದೇಶದಂತೆ ಮಾಧವನು
ತನ್ನ ಹಸುಗಳನ್ನು ಅಟ್ಟಿ ಬೇರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೈ
ಯಲ್ಲಿರುವ ಎಳ್ಳೆಂಗೋವಿಯಿಂದ ಸಂಜ್ಞೆ
ಮಾಡುವನು. ಅವು ಆತನ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು
ಕಂಡು ಒಬ್ಬರು ಅದೇ ರೀತಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳು
ತ್ತಿದ್ದವು. ದಿನಾ ಅವುಗಳನ್ನು ಮೇಯಲು
ಬಿಟ್ಟು, ಮಾಧವನು ಒಂದು ಮರ ಹತ್ತಿ
ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಕಣತು ಹಾಯಾಗಿ ಎಳ್ಳೆಂಗೋವಿ
ಊದುವನು. ಆತನು ಬಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವು
ಕರೆ ಎತ್ತಿ ಕೇಳುವವು.

ಸಂಜೆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮಾಧವ “ಗಿಲಿಲಿ!!
ಗಿಲಿಲಿ!! ಗಿಲಿಲಿ!!!” ಎಂದು ಊದು

ವನು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಮೇಯುತ್ತಿದ್ದ ಹಸುಗಳು
ಕೂಡಲೇ ಒಂದು ಅವನ ಸುತ್ತ ಸೇರುವವು.
ವನಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಹಾಲು ಕರೆ
ಯುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾಧವನು ಮುರಳಿ
ಊದುವನು. ಉತ್ತಾಪದಿಂದ ಅವು ಹೆಚ್ಚು
ಹಾಲು ಕೊಡುವವು.

ಒಂದು ದಿನ ಮಾಧವನು ಗೋವುಗಳನ್ನು
ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಮರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ
ಕಣತಿಸುವಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪಂಜುಗಳೆರ
ಗುಂಟಾದು ಬಂತು. ಒಳ್ಳೆ ದಷ್ಟಪುಷ್ಟವಾದ
ಆ ಹಸುಗಳ ಮಂದೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ
ಕೂಡಲೇ ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕನ ಮನಸ್ಸು ಚಲಿ
ಸಿತು. “ಇವುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಹೊಡೆ
ಯಿರೋ” ಎಂದು ತನ್ನ ಅನುಚರರಿಗೆ
ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿದ. ಅವರಿಷ್ಟು ಅಟ್ಟಿದರೂ,
ಎಷ್ಟು ಬೆದರಿಸಿದರೂ, ಆ ಹಸುಗಳು ಕದಲ
ಲಿಲ್ಲ. ಮೆದಲಲಿಲ್ಲ. “ಹೋಗೋ ಹುಚ್ಚವ್ವ
ಗಳರಾ” ಎಂದಂತೆ ಅವು ಕಳಂಕಡೆ ಒಂದು
ಸಾರಿ ಕತ್ತಿತ್ತಿ ನೋಡಿ, ವತ್ತೆ ತರೆ ತಗ್ಗಿಸಿ
ಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಪಾದಿಗೆ ತಾವು ಹುಲ್ಲು
ಮೇಯುತ್ತಿದ್ದವು.

ಅವರು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು
ನಾಯಕನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವನು ಕೋಪ
ದಿಂದ ಬಿಂಕಿಯಾಗಿ “ಎಲೆ, ತಿಳಿಗೇಡಿಗಳಾ,
ಇವೇಯೋ ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ? ಅವು
ಗಳನ್ನು ಯಾರೋ ಮಂತ್ರ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಟ್ಟಿ
ಹಾಕಿರಬೇಕು. ಆ ಮಂತ್ರವಾದಿಯನ್ನು

ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ
ಪ್ರಾಣಗಳು ಉಳಿಯಲಾರವು' ಎಂದು
ಅಜ್ಜಿ ಮಾಡಿದ. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವನ ಅನು-
ಚರರು ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗಿದರು. ಪ್ರತಿ-
ಯೋಜಿಸೂ ಒಂದೊಂದು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೋದರು.
ಅವರಲ್ಲಿ ಬುದಿಶಾಲಿಯಾದವನೊಬ್ಬನು
ಮಾತ್ರ ಬಹಳ ದೂರ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. 'ನಿಜ-
ವಾಗಿ ಅಂತಹ ಮಂತ್ರಗಾರನೇಯಿದುವು
ವಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅವನು ಈ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೇ ಎಲ್ಲೋ
ಅವಿತಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರಬೇಕು' ಎಂದುಕೊಂಡು
ಅಲ್ಲಿವೆ ಪೊದೆ ಪೊಟ್ಟರೆಗಳನ್ನು ಜಾಗರೂಕತೆ
ಯಿಂದ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದ.

ಈಗ ಇವೊಂದು ಜನ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಎದುರಿ-
ಸವಿಸು ಯಾರಿಂದ ಸಾಧ್ಯ? ಅದರಲ್ಲೂ
ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗ ಮಾಧವಕಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವೇ?
ಅವನಿಗೆ ಏನು ಮಾಸವೇಕೋ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.
ವೆಲ್ಲನೆ ನುರದಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದು, ಒಂದು
ಪೊದೆಯಲ್ಲಿ ಅವಿತಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರ
ಹಿಡಾಟವನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ
ಸನಿಯದಲ್ಲೇ ಹುಡುಕಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಳ್ಳನ ನಾಯಿ
ಮನುಷ್ಯನ ಜಾಡು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಒಂದು
ಸಾರಿ ಬೊಗಳಿತು. ಅದರಿಂದ ಅವನು ಅಷ್ಟೇ
ತುಸುಹೊತ್ತು ನಿಂತು, ಸುಳಿವು ಹಿಡಿದು,
ಮಾಧವನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದ. ಅವನನ್ನು ಕರೆ-
ದೊಯ್ದು ನಾಯಕನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಲು,
ಅತನು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಧೂಳಿಸುತ್ತಾ "ಲೋ,

ಮಂತ್ರದ ಕಾಟವಿಟ್ಟು ಮಂದೆಯನ್ನು ಅಟ್ಟಿ.
ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಗತಿ ನೆನ್ನಿಗಾಗದು' ಎಂದು
ಭಯಪಡಿಸಿದ. ಅತ್ತಿವದ. ಒಂದಿಂದ ಮಾಧವನ
ಹಿಳೆಗೋಪಿಯನ್ನು ಊದುತ್ತಾ, ತನ್ನ
ಗೋಪಿನ ಮಂದೆಯನ್ನು ಕಳ್ಳರ ಬೆರಾರಕ್ಕೆ
ಹಿಡಿಸಿದ. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಆ ಹಸುಗಳನ್ನು
ಒಂದು ದೊಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ, ಮಾಧವನನ್ನು
ಹಿಂಟಿಯಾಗಿ ವೈವಾನದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರು.
ಕಳ್ಳರು ತಮ್ಮ ವಾಸಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸೇರಿ
ಕೊಂಡರು. ಇಂದುವಿಲ್ಲೆ ರಾಸಿ ಹಸುಗಳನ್ನು
ಸಂಪಾದಿಸಿದವಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಸಂತೋಷ
ದಿಂದ ಅವರ ನಾಯಕನು "ಧನಾ, ಧನಾ.
ಬಲಿಷ್ಟವಾದ ಆ ದಿಳಿ ಹಸುವನ್ನು ಕೊಂಡು
ಅತ್ತಿಗೆ ಮಾಡಿ" ಎಂದು ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಮಾತಿದ.
ಅತನ ಮಾತಿನಂತೆ ಅನುಚರರು ಹಸುವನ್ನು

ಕೊಂದು, ವಸಂದಾಗಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ, ಎಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಡಿಸಿದರು. ಇನ್ನೇನು ಊಟ ಮಾಡೋಣವೆಂದಾಗ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ನಡೆಯಿತು.

ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿಟ್ಟ ಮಾಧವ ಎಂದಿಂತೆ "ಗಿಲಿಲಿ!!...ಗಿಲಿಲಿ!!...ಗಿಲಿಲಿ!!..." ಎಂದು ಹಾಡಲು, ಕೂಡಲೇ ದೊಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಗೋವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಹಠಾತ್ತನೆ ಹಗ್ಗಗಳನ್ನು ಹರಿದುಕೊಂಡು, ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಬೀಳಿಸಿ, ಮಾಧವನ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಸೇರಿ, ಹಾಡನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ನಿಂತವು!

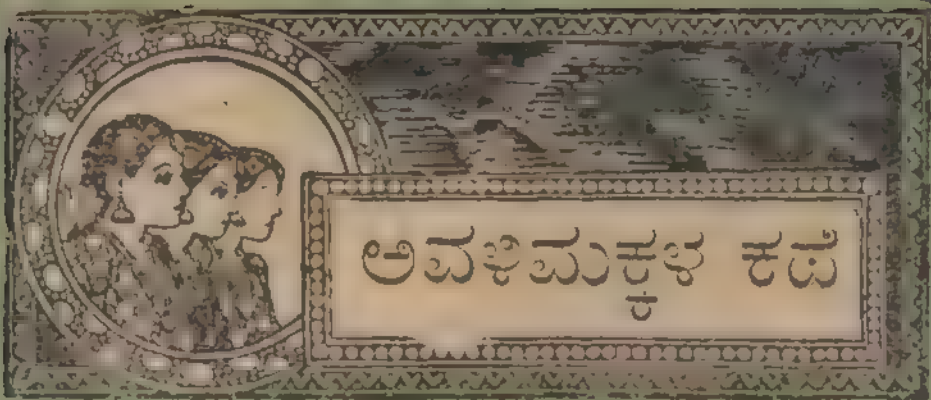
ನಾಯಕನ ಬಿಡಾರದಲ್ಲಿ ಅನುಚರರು ಸ್ವಹೃದಿಂದ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಬಡಿಸಿದ್ದ ಗೋಮಾಂಸ ಯಾರ ಎಲೆಯಲ್ಲೂ ಕಾಣಿಸದು! ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಕೊಂದ ಬಿಳಿ ಹಸುವಿನ ಸೇವು ಎಲ್ಲೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಹೊಂದಿದರು. ಕೂಡಲೇ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಹಾಡು ಕೇಳಬಂತು. ಎಲ್ಲರೂ ಆ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಓಡಿದರು. ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಮರದಮೇಲೆ ಮಾಧವ, ಅವನ ಸುತ್ತಲೂ ಅಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಗೋವಿನ ಮಂದೆ ಕಾಣಿಸಿತು!

ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಲು, ಎಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಡಿಸಿದ್ದ ಬಿಳಿಹಸು ಸಹಾ ಹಾಡು ಕೇಳುತ್ತಾ ನಿಂತಿದೆ! ಈ ಅದೃಶ್ಯಕಂಡು ಎಲ್ಲಾ ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟಿತರಾದರು.

ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕನು ಮಾಧವನ ಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು "ಎಲೈ ಹುಡುಗ. ನೀನು ಸಾಮಾನ್ಯನಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ಮಂತ್ರಗಾರನೇ ಸರಿ. ಆ ಗೋವಾಲ ಕೃಷ್ಣನೇ ನೀನು ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪಿಳ್ಳೆಗೋವಿಯಲ್ಲ. ಆ ಮುರಳಿ ಕೃಷ್ಣನು ಗಾನಮಾಡುವ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ವೇಣು? ನಾವು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಮನ್ನಿಸು ಮತ್ತೆಂದೂ ತುಂಬು ಜೀವಿಗಳ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಬುದ್ಧಿ ಬಂತು. ಮನ್ನಿಸು" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ.

ನಾಯಕನು ಹೇಳಿದ ಈ ಮಾತುಗಳ ಅರ್ಥವೇನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಆ ಮುಗ್ಧ ಮಾಧವನಿಗೆ. ಅದುದರಿಂದ ಏನೊಂದೂ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಾರದಾದ. ಅವರು ಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾಕೆಂದು ಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ವಂದೆಯನ್ನು ಅಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡ.

16

[ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಮೂಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅರಸನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟ ಮೇಲೆ
ಪ್ರಕಾಶವಾದುದು ಒಂದುಕೊಡೆ ಅಮ್ಮನ ಕಲಿಸಿಕೊಂಡು ದೋಣಿ ಕ ಸಾಡು ರುವನು
ಅವರ ಅಮ್ಮನ ಬೆಕಕ ರವ ಸಹ ಯದಿಂದ ಉದಯನನು ಬಿಟ್ಟ ಕಾಮಗಾರನ ನೆಪ
ತಾಳಿ ಪಾತುಳ ಗೃಹಕ್ಕೆ ವೊಗಲು, ಬಿಗಿಲ ಕ್ಕಾಂವಿದ ಸಿಂಹಗಣ ಅತನ ಮೇಲೆ
ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡತಿ ನೌಕರನು ಅಮ್ಮನನ್ನು ಕೊಂಡು, ಅತನನ್ನು ಎತ್ತಿದರು. ರಾಕ್ಷಸನು
ಗೂಡುಸಾಲು ಉದಯನನ ಕ್ಕಾರ ಒಂದುನವರವನು ನೀವು ಬಂದಿರಿ ಅತರವರು -]

ರಾಕ್ಷಸನು ಬೊಬ್ಬೆಯಿಟ್ಟು. "ಯಾರು ಈ
ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದು?" ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಾ ಅವನು
ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು
ಉದಯನನು ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗಿದನು. ಎಂತ
ಹುದೋ ಒಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಡೋಣ
ವೆಂದಿರುವಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸನ ಪರಿವಾರದವರು
ಲಗುಬಗನೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದರು. ಸಿಂಹ
ಗಳನ್ನು ಕೊಂದಾತ ಕೈ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು
"ನಾನೇ ಪ್ರಭೂ, ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದು.
ನಮ್ಮ ಭವನದಲ್ಲಿಡ್ಡುಕೊಂಡು, ನಮ್ಮ ಹತ್ತು

ಬಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಅವು ನಮ್ಮನ್ನೇ
ಕೊಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದವು. ನಾನು ಆ ಸಮ
ಯಕ್ಕೆ ಅದ್ವಿಬರದಿದ್ದರೆ, ಪಾಪ ಅವೇಳೆಗೆ
ಈತನು ಯಮಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾ
ಗಿತ್ತು" ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ರಾಕ್ಷಸನು "ಓ, ಹಾಗೋ. ಒಳ್ಳೆ
ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ ಬಿಡು. ಈ ಸಿಂಹಗಳಿಗೆ
ಸೊಕ್ಕೇರಿದಂತಿದೆ. ಉಳಿದ ಸಿಂಹಗಳಿಗೆ
ಒಂದು ವಾರ ಕಿಂಡಿ ಹಾಕದೆ ಉಪವಾಸ
ಹಾಕಿ. ಅವೇ ದಾರಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ" ಎಂದು

'ಕೊಂದಮಾತು'

ಅಲ್ಲಿಂದ ಸರಸರನೆ ಹೊರಟನು. ಅವನು ಹೋದನಂತವೇ ಉದಯನನ ಮನಸ್ಸು ನೆಮ್ಮದಿ ಹೊಂದಿತು. ಏನೂ ಅರಿಗಾದವನಂತೆ ವಲಗಿದ್ದರೂ, ಒಂದು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ರಾಕ್ಷಸನ ಚಲನವಲನಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದನು.

ಪಡಸಾಲೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ದ್ವಾರದ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ರಾಕ್ಷಸ ಸೊಂಟದಿಂದ ಚಿಕ್ಕ ಬೀಗದ ಕೈಯೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದು, ಏನೋ ಮಂತ್ರ ಉದಿದ. ಮಂತ್ರ ಪರಿಸಿಡ್ಡು ಪೂರ್ತಿಯಾದಕೂಡಲೇ ಆ ಚಿಕ್ಕ ಬೀಗದ ಕೈ ಏಳು ಅಡಿ ಉದ್ದ ಬೆಳೆದು ಬಿಟ್ಟಿತು! ಆಗ ರಾಕ್ಷಸನು ಅದರಿಂದ ಆ ದ್ವಾರದ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ಒಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.

ಉದಯನನು ಒಳಗೇ ನಿರುಪ್ರದೋ

ಹೋಗಿ ನೋಡೋಣವೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಡುಕೆ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಯದು. ಅದ್ದರಿಂದ ಏನು ನಡೆಯುವುದೋ ಎಂದು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ ಮಲಗಿದ್ದನು.

ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ರಾಕ್ಷಸ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟನು. ಮತ್ತೆ ಮಂತ್ರ ಪಠಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಬೀಗದ ಕೈ ಪುನಃ ಚಿಕ್ಕದಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು ರಾಕ್ಷಸನು ಬಂದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಪಾತಾಳ ಗೃಹದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

ಆತನ ಪರಿವಾರದವರು ಮತ್ತೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಗೊರಕೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ ವಲಗಿಕೊಂಡರು. ಈ ಸಮಯ ನೋಡಿ ಉದಯನನು ಮೆಲ್ಲನೆದ್ದು ರಾಕ್ಷಸನು ತೆರೆದು ಮುಚ್ಚಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ದ್ವಾರದ ಹತ್ತಿರ ಹೋದ. ಬೀಗದ ಕೈ ತೂರಿಸುವ ಕಿಂಡಿಯಿಂದ ಇಣಕಿ ನೋಡಿದ. ಅಲ್ಲಿನ ದೃಶ್ಯ ಕಂಡು ಉದಯನನು ತನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಾನೇ ನಂಬಲಾರದೆ ಹೋದ. ಏಕೆಂದರೆ ತಾನು ಯಾರನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ತವಕಿಸುತ್ತಿದ್ದನೋ ಆ ಗಡ್ಡದವನು ಅಲ್ಲಿ ತಲೆ ಕೆಳಗಾಗಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ! ಸಂಧ್ಯಾನಿಶೀಥರು ಮಾತ್ರ ಕಾಣಬರಲಿಲ್ಲ.

ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಉದಯನನಿಗೆ ಭಯ ಅಶ್ವರ್ಯಗಳುಂಟಾದವು. ಸೋದರರು ಏನಾದರಾಗಿ? ಗಡ್ಡದವನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ

ಹರಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಆ ಬೀಗದಕೈಯಲ್ಲದೆ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಅವನಿಗೇನೂ ಕೋರದಾಯಿತು.

ಹಾಗೇ ತುಸುಕೊತ್ತು, ದ್ವಾರದ ಹತ್ತಿರ ನಿಂತಿದ್ದ. ಬುದ್ಧಿಗೆ ಏನೂ ಹೊಳೆಯದಂತಾಗಲು, ಬೇಸರಗೊಂಡು ತನ್ನ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮಲಗಿಕೊಂಡ. ಮಲಗಿದರೆ ನೆಪ್ಪೆ ಬಂದರಲ್ಲವೇ! ಆ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಹೇಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು? ಗಡ್ಡದವನನ್ನು ಸಂಧಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಸರ್ವೋಪರರು ಏನಾದರು? ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಇದೇ ಯೋಚನೆ.

ಬೆಳಗಾಯಿತು. ರಾತ್ರಿ ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಪಡೆ ವತ್ತೆ ಪಾತಾಳ ಗೃಹವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಇಲ್ಲಿದ್ದ ಪಹರಿಯವರು ಕೊಳದ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು.

ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗ ಯಾವುದಾದರೂ ಇದೆಯೇ? ಎಂದು ಪೂಜಾರಿಕರನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳೋಣೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ ಉದಯನ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ವೇಷ ಎಲ್ಲಿ ಒಯಲಾಗುವುದೋ, ಎಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳುವೆನೋ ಎಂಬ ಭಯವುಂಟಾಯಿತು. ಅಮದರಿಂದ ಅವನು ಆ ಯೋಚನೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟನು.

ಮತ್ತೊಂದು ವಾರ ಕಳೆಯಿತು. ರಾಕ್ಷಸ ಮತ್ತೆ ಬಂದ. ಹಿಂದಿನ ಸಾರಿ ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ ಸೊಂಟದಿಂದ ಬೀಗದಕೈ ತೆಗೆದು

ಮಂತ್ರ ಹಾಂ, ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಮಾಡಿದ. ಕೂರಡಿಯ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ಉದಯನನೂ ಸಹ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಾಗಿಲು ದಾಟಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟ. ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಸಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದಾಳಿನನ್ನು ಎತ್ತರವಿರುವ ಮೂರು ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಮಡಕೆಗಳೂ, ಅವುಗಳಮೇಲೆ ಮುಚ್ಚಳಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಮೊದಲನೇದರ ಮೇಲಿನ ಮುಚ್ಚಳ ತೆಗೆದ ಉದಯನ. ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಮನುಷ್ಯನಿರುವಂತೆ ಕಂಡು ಬರಲು ತಟಕ್ಕನೆ ಮುಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟ. ಎರಡನೇ ಮಡಕೆಯ ಮುಚ್ಚಳ ತೆಗೆದು ನೋಡಿದ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇ. ಅದನ್ನೂ ಮುಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟ. ಮೂರನೇ ಮಡಕೆ ತೆಗೆದು ನೋಡಿದ. ಅದು ಖಾಲಿಯಾಗಿತ್ತು. ಕೊಂಚವಾದರೂ ಸದ್ದಾಗ

ಬಿದ್ದ, ಬಿದ್ದಕೂಡಲೇ ಮಡಕೆ ಚೂರು ಚೂರಾ
ಯಿತು.

ಈ ರೀತಿ ಉದಯನನು ಮಡಕೆಯಿಂದ
ಹೊರಬಿದ್ದ. ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಗಡ್ಡದವನು
ನೇತಾಡುತ್ತಿರ ವುದು ಕಾಣಿಸಲು, ಫತ್ವೆನೆ
ಅವನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಿಡಿ, "ಇದೇನಯ್ಯಾ ಈ
ತಿಕ್ಕೆ? ನನ್ನ ಸಹೋದರರು ಏನಾದರು?
ಹೇಳು. ರಾಕ್ಷಸನು ಮತ್ತೆ ಬರುವ ಮೊದಲು
ನಾನು ಹೋಗಿ ಬೇಕು. ಹೇಳು, ಬೇಗಹೇಳು"
ಎಂದು ಚಡಗಡಿಸಿದ.

ಉದಯನನು ಮಾರುವೇಷದಿಂದ ಬಂ
ದಿರ ವನೆಂದು ಗಡ್ಡದವನು ಕ್ಷಾಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ
ಗ್ರಹಿಸಿದ. "ನೀನೇನಯ್ಯಾ. ಗಾಬರಿಪಡ
ಬೇಡ. ಅವನು ಇನ್ನೊಂದು ವಾರದವರೆವಿಗೂ
ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ನನ್ನ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು
ಬಿಚ್ಚು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ.

ಉದಯನನು ಗಡ್ಡದವನ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು
ಬಿಚ್ಚಿದ. ಬಂಧವಿಮುಕ್ತನಾದ ಮೇಲೆ ಗಡ್ಡ
ದವನು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ.

"ನೀನು ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದೂ, ಮುಚ್ಚಳ
ತಿಗೆವಪ್ಪೂ ಎಲ್ಲಾ ನಾನು ಗಮನಿಸುತ್ತಲೇ
ಇದ್ದೆ. ಆ ಎರಡು ದೊಡ್ಡ ಮಡಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀನು
ಕಂಡ ಮನುಷ್ಯರು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿದೆ?
ಅವರೇ ನಿನ್ನ ಸಹೋದರರು. ಸಹ್ಯ, ಆ
ರಾಕ್ಷಸ ಮೂರನೇ ಮಡಕೆಯ ಮುಚ್ಚಳ
ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ. ತೆಗೆದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಗತಿ ಏನಾಗು

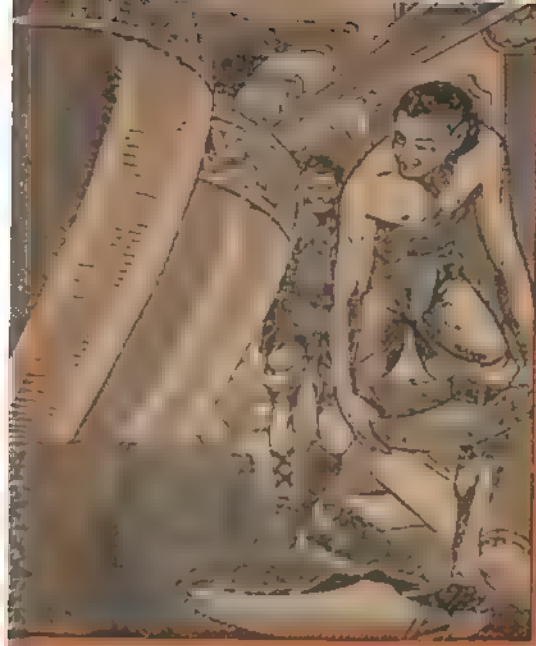

ತಿತ್ತೋ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು?" ಎಂದು ಇನ್ನೂ
ಏನೋ ಹೇಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಉದಯನನು
ಮುಚ್ಚೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕಿ "ಏನು, ಅವರು ನನ್ನ
ಸಹೋದರರೇ? ಸಂಧ್ಯಾ ನಿಶೀಥರೇ?
ಮೊದಲು ಅವರನ್ನು ಬಿಗಿಸೋಣ ಬಾ"
ಎಂದ.

ಗಡ್ಡದವನು ವಕವಕನೆ ನಗುತ್ತಾ "ಎಲೆ
ಹುಚ್ಚಾ. ಅವರಿನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆಂದು
ಎಣಿಸುವೆಯಾ? ಓದು-ಎರಡು-ಎಂದು
ಅವನು ಕೂಗಿದ್ದು ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲವೇ? ಅವರನ್ನು
ಮಡಕೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆಳೆದು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ
ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ" ಎಂದ.

"ಎಲ್ಲಿಗೆ?" ಎಂದ ಉದಯನ.

"ನನಗೂ ತಿಳಿಯದು. ಬಹುಕಾಲವರನ್ನು

ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಕಾವಲುಗಾರರ ವಶಕ್ಕೆ
ಒಪ್ಪಿಸಬಹುದು" ಎಂದ ಗಡ್ಡದವ.

"ಸರಿ, ಮೊದಲು ಈ ವಿಷಯ ಹೇಳು.
ಏಕೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಈ ರೀತಿ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ನೇತು
ಹಾಕಿದ್ದಾನೆ? ಯಾತಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಆ
ಮಡಕೆಗಳಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದ? ಅಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು
ಪಾತಾಳ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದನೇ? ನಡೆದ
ವಿಷಯವಾದರೂ ಏನು?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ
ಮಾಡಿದ ಉದಯನ.

ಅದಕ್ಕೆ ಗಡ್ಡದವನು "ಮುಂಚೆ ಒಡೆದಿರುವ
ಆ ಮಡಕೆ ಚೂರುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಡಬೇಕು.
ತರುವಾಯ ಮಕ್ಕಳ ವಿಚಾರ ಹೇಳುವೆನು"
ಎಂದು, ಆ ಬೋಕೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿದ. ತರು
ವಾಯ ಅವನು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ. "ನೀನು
ಹೋದ ಜಾಗ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದೂ ಸಹ ನಾವು

ಮರೆಮಾಚುತ್ತಿರುವೆನೆಂದೂ, ಆ ವಿಷಯ
ಬಯಲು ಮಾಡಿದಹೊರತು ನಮ್ಮನ್ನು ನಾನಾ
ಯಾತನೆಗಳಿಗೆ ಗುರಿಮಾಡುವೆನೆಂದು ಬೆದರಿ
ಸಿದ ಆ ರಾಕ್ಷಸ ಆದರೆ ನಾವು ಆ ಬೆದರಿಕೆಗೆ
ಸೊಪ್ಪು ಹಾಕಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅವನು ನಾವು
ಮೂವರನ್ನೂ ಆ ಮಡಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿದ.
ಆಗಲೂ ನಾನು ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಒಯಲು
ಮಾಡದಿರಲು ನನ್ನನ್ನು ಈ ರೀತಿ ನೇತು
ಹಾಕಿದ. ಅದರೂ ನಾನು, ಒಂದೇ ಹಳದಿಂದ
ನಿನ್ನ ಸಮಾಚಾರ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದೆಂದು
ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಬಂದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಮಾಡಿದಂ
ತೆಯೇ ಅವರನ್ನೂ ಮಾಡುವೆನೆಂದು
ಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಏಕೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡ
ಲಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು
ಹೋದನೋ ನಾನರಿಯೆ" ಎಂದ.

ತರುವಾಯ ಉದಯನನು ತಾನು ಯಾವ
ವಿಧವಾಗಿ ಮಾರು ವೇಷ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಆ
ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದುದನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ತಿಳಿಯ
ಪಡಿಸುತ್ತಾ, ಭಸ್ಮ ಮತ್ತು ಅಂಜನಗಳನ್ನು
ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಸಹ
ಹೇಳಿದ.

ಎಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ಗಡ್ಡದವನು "ಅವುಗಳನ್ನು
ಆ ರಾಜನೇ ಲವಟಾಯಿಸಿರಬೇಕು. ಇದು
ಖಂಡಿತ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಉಪಾಯ
ದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದರೆ, ಆ ರಾಜನ
ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಪಡೆ
ಯುವ ಮಾರ್ಗ ನೋಡಬೇಕು" ಎಂದ.

ಚಂದಮಾಮು

ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಗಡ್ಡದವನೂ, ಉದಯನನೂ
ಸೇರಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡ ಹತ್ತಿದರು.

* * *

ಇದು ಈ ರೀತಿಯಿಂದವರಿಗೆ, ಅಲ್ಲಿ ಮಾಳವ
ದೇಶದ ರಾಜನಾದ ಪ್ರತಾಪನ ಅರಮನೆ
ಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜಕುಮಾರಿಯರು ವಸವನೂ
ಹೇಗಿರುವರೋ ಒಂದು ಸಾರಿ ನೋಡೋಣ:

ಉದಯನನು ಸಾಳೆ ಹೊರಟು ಹೋಗುವ
ನೆಂದಾಗ ಆ ರಾತ್ರಿ ಆತನು ಗಾಢ ನಿದ್ರೆ
ಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಪ್ರತಾಪನು ಭಕ್ತ
ಮತ್ತು ಅಂಜನಗಳನ್ನು ಲವಟಾಯಿಸಿ, ಏನೂ
ತಿಳಿಯದವನೆಂತೆ ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತ. ಮಾರನೆಯ
ದಿನ ಉದಯನನು ಹೊರಟು ಹೋದ
ಕೂಡಲೇ ತಾನೇ ಸ್ವತಃ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ
ರನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಅಂಜನಗಳನ್ನೂ,
ಭಕ್ತಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಅವರ ಅಂಗ
ವಿಕಲತೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದ. ಈಗ
ಅವರು ತಮ್ಮ ನಿಜರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಲು,
ಅವರ ರೂಪಸೌಂದರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಂಡು
ತನ್ನಯನಾದ. "ನನ್ನನ್ನು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿ
ಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದು ರಾಜನು ಅವರನ್ನು
ಕೋರಿದ. ರಾಜಕುಮಾರಿಯರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳ
ಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ. ಲಾಭವಿಲ್ಲದಾಯಿತು.
ಬೆದರಿಸಿ ನೋಡಿದ. ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. ಇದು ಸರಿ
ಯಲ್ಲವೆಂದುಕೊಂಡು "ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಂ
ಡರೆ ಸರಿಹೋಯಿತು. ಇಲ್ಲ, ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ
ವರೆವಿಗೂ ಕಾರಾಗಾರದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಹಾಕುವೆ"

ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದ. ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ
ವಾಗಿ ಈ ಅವಾಂತರ ಬಂದು ಒದಗಿದ್ದಕ್ಕೆ
ರಾಜಕುಮಾರಿಯರು ದುಃಖದಿಂದ ಕೊರಗ
ಹತ್ತಿದರು.

* * *

ರಾಕ್ಷಸನ ಸಂಗಡ ಹೊರಟ ಸಂಘ್ಯಾ
ನಿಶೀಥರ ವಿಷಯವೇನಾಯಿತು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಅವ
ರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಕೊಳದ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು
ಹೋದ. "ಕೊನೆಯ ಸಾರಿ ನಿಮಗೆ ಅವ
ಕಾಶಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಸಹೋದರನು
ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹಿಡಿಯೋದನೋ ಈಗಲಾದರೂ ನಿಜ
ಹೇಳಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದವಕ್ಷಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ತಲೆ ಹಾರಿಸು
ವೆನು" ಎಂದು ಗಂಡುಗೊಡಲಿಗಳಿಂದ ಸಿದ್ಧ
ರಾಗಿದ್ದ ಭಟರನ್ನು ತೋರಿಸಿದ. ಸಂಘ್ಯಾ
ನಿಶೀಥರು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ದಿಬ್ಬಾಡರಾಗಿ

ನಿಂತುಬಿಟ್ಟರು. ಆಗ ನಿರ್ದೋಷನು "ಅಯ್ಯಾ ಅವನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದನೋ ಎನಾದನೋ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರ ಬಿಡ್ತರೆ ಹೇಗೋ ಒಂದು ರೀತಿ ಕಷ್ಟವಿಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಘೇಟಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಲೆಯಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಟ್ಟು ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡು. ತರುವಾಯ ನಮ್ಮ ಸಹೋದರನೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಬರುವೆವು" ಎಂದ.

"ಛಲಾ, ಛಲಾ, ಒಳ್ಳೇ ಉಪಾಯ ಹೇಳಿದೆ. ನೋಡು, ನಿಮ್ಮ ಕಳ್ಳ ಆಟಗಳು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ನಡೆಯಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ನೀವು ಮಾಡಿದ ಮೋಸಗಳನ್ನು ಮರೆತೆನೆಂದು ಕೊಂಡಿರುವಿರೇನು? ನೀನಿಲ್ಲಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಬರುವೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನಂಬಿಕೆಯಾದರೂ ಏನು?" ಎಂದ ರಾಕ್ಷಸ.

ಅದಕ್ಕೆ ನಿರ್ದೋಷನು, ಸುಮ್ಮನನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ "ಹಾಗಾದರೆ ಇವನನ್ನು ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರವೇ ಬಂಧಿಸಿಟ್ಟುಕೋ. ನಿನಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯರೂ, ನಮ್ಮ ಸಹೋದರನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ

ಕೊಳ್ಳಬೋಸುಗವಾದರೂ ನಾವು ಮತ್ತೆ ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದೇ ತೀರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದ.

"ಸರಿ. ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಸಹೋದರನನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದಿರುವೆವು ಯಾಕೆ ಗೊತ್ತೇ? ಮುಖ್ಯವಾದ ಭಕ್ತಗಳೂ, ಅಂಜನಗಳೂ ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಉಳಿದುಬಿಟ್ಟಿದೆ ಅವರ ಆತನ ಹತ್ತಿರ ವಿರುವವರೆವಿಗೂ ನಿನಗೆ ನಿಶ್ಚಯ ಒರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆತನೇ ಬರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನೀನಾದರೂ ಆ ಭಕ್ತ, ಅದೂ ತಂದೂ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು. ಎಂದು ನೀನು ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಕೊಡುವೆವೋ ಅಂದೇ ನಿನ್ನ ಈ ಸಹೋದರನನ್ನು ಬಂಧ ವಿಮುಕ್ತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವೆನು, ತಿಳಿಯಿತೇ?" ಎಂದ ರಾಕ್ಷಸ.

ಸಂಘ ಈ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ. ನಿರ್ದೋಷ ಹೊರಟ. ಮಿಕ್ಕ ಹಂಸಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಘ್ಯಾ ಕುಮಾರನನ್ನೂ ಸಹ ಕೊಂದಲ್ಲಿರಿಸುವಂತೆ ಹೇರಿ, ಛಲರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ರಾಕ್ಷಸನು ಹೊರಟು ಹೋದ.

[ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

ಮೊಗಲ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದ ಅಕ್ಬರ್ ಬಾದಷಹನಿಗೆ ಅಬುಲ್ ಫಜಲ್ ಎಂಬ ಅಪ್ಪ ಮಂತ್ರಿಯೊಬ್ಬನಿದ್ದನು. ಅಬುಲ್ ಫಜಲ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಬಲಭಜದಂತೆ ಇದ್ದ. ಆತನ ಮಾತಿಗೆ ತುಂಬಾ ಬೆಲೆಯಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ಬಾದಷಹನು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿದ್ದನಾದ್ದರಿಂದ, ಆತನು ಈ ರೀತಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಂಡ. "ಸ್ವಾಮಿ, ತಮ್ಮ ಪರಿಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಸುಗಮವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲ ಸುಖವಾಗಿದ್ದಾರೆ. 'ಅಕ್ಬರ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಂಥ ದಯಾಶೀಲನನ್ನು ಮತ್ತೆಲ್ಲೂ ನೋಡಲಾರಿವು. ಆತನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತಲು ಪುಣ್ಯಪಡೆದಿರಬೇಕು' ಎಂದು ಹುಕ್ಕಿರಿಯಲ್ಲೆಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವರು. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಕೀರ್ತಿಕಾಂತೆ ವರಿಸಿರುವುದೇನೋ ಸೊಗಸಾಗಿದೆ. ಆದರೆ...." ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದುಬಿಟ್ಟ.

"ಆದರೆ...ಎವು? ಸಂಕಯ ಪಡದೆ ಹೇಳಯ್ಯ ಫಜಲ್" ಎಂದ ಬಾದಷಹ. ಆಗ

ಅಬುಲ್ ಫಜಲ್ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿದ "ಪ್ರಭೂ, ಯುವರಾಜರಾದ ಸಲೀಮ್, ನಮ್ಮ ಆಸ್ಥಾನ ಸರ್ತಕಿ ಅನಾರ್ಥಲಿಯಮೇಲೆ ನೋಡಗೊಂಡಂತೆ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಆಕೆಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಲಿರ.ವರೆಂತಲೂ ಸುದ್ದಿ ಬಂತು. ಈ ಮಾತು ಸತ್ಯವೇ ಆದರೆ, ಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ ಎಂಥ ಅಪಕೀರ್ತಿ! ಇಮಾಮರನಿಗೆ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿ ಯೆಲ್ಲಾ ನಿರಾಸ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ನಾಶವಾಗುವುದಲ್ಲ? ಅಲ್ಲ, ಇಂತಹ ಕುಲಹೀನಳನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗುವುದರಿಂದ ವಂಶಕ್ಕೆ ಕಲಂಕ ತಂದುಕೊಂಡಂತೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ! ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಪ್ರಜೆಗಳು ದಂಗೆ ಎಳುವರೋ ಎನ್ನೋ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದ ನನ್ನ ಹೃದಯ ತತ್ತರಗೊಂಡಿದೆ" ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಪೇದನೆ ತೋಡಿಕೊಂಡ.

ತಿವ್ರವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಿದ ಅಕ್ಬರ್. "ಫಜಲ್, ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಂಬಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ತುಂಬಾ ಹದ್ದು ಬಸ್ತಿ ನಲ್ಲಿರುವ ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಪುತ್ರ ಸಲೀಮನ ಮೇಲೆ ಯಾರು ಈ ಅಪವಾದ ಹೊರಿಸಿರು

ನರು? ಹುಡುಗನ ಸ್ವಭಾವ ನಾನರಿಯೇನೇ? ಅದರೂ ನಿನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಲಾರೆ. ಸತ್ಯಾಸತ್ಯಗಳನ್ನು ನಾನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವೆನು. ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇಮವನ್ನು ಕೋರುವ ನೀನು ಹುಡುಗನಿಗೆ ಉಚಿತರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುತ್ತಿರು" ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಮರುದಿನ ರಾತ್ರಿ ದರ್ಬಾರಿನಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ನೃತ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶನ. ಆ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಅಕ್ಬರ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಸ್ವತಃ ವಿರ್ವಾಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ತನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಎದುರಾಗಿ ಮಗನು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತೊಂದು ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಇಡಿಸಿದ. ಕುಮಾರನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ನಿಲುವು ಗನ್ನದಿಯನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದ. ನರ್ತಕಿ ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಚೇಷ್ಟೆಗಳು ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಆ ಕನ್ನಡಿ

ಯಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವುದು. ಈ ಗಟ್ಟಿತನಗೊಬ್ಬನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದಿದೆ.

ಪ್ರದರ್ಶನ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅನಾರ್ಥಲಿ ಬಂದು ಸಭೆಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದಳು. ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಆಕೆ ಈ ನೂತನ ವಿರ್ವಾಟುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ, ವಿಷಯ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಬಾದಷಹನಿಗೆ ಎದುರಾಗಿ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಜಿನ್ನು ತೋರುವುದು ಮರ್ಯಾದೆಗೆ ದೂರ. ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯ ತೀದ ಅನಾರ್ಥಲಿ ತುಂಬಾ ಚಾಕಚಕ್ಯತೆಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅನಾರ್ಥಲಿ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸಭಿಕನೂ ಮಾರುಹೋದನು. ಚಕ್ರವರ್ತಿ ತನ್ನಯನಾದ. ಆಕೆ ಅಷ್ಟುಹೊತ್ತೂ ಚಕ್ರವರ್ತಿಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಳೇ ಹೊರತು, ತನ್ನ ಪಂಚಪ್ರಾಣವಾದ ಸಲೀಮನಕಡೆ ಒಂದು ಸಾರಿಯಾದರೂ ನೋಡಲಿಲ್ಲ.

ಪ್ರದರ್ಶನ ಮುಗಿಯುತ್ತಾ ಬಂದಿತು. ಕಟ್ಟಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಗಿರಗಿರನೆ ಸುತ್ತುವ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಳು. ಹಾಗೆ ತಿರುಗುವಾಗ ಸಲೀಮನಿಗೆ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಒಂದು ಕಿರುನಗೆ ಬೀರಿದಳು. ಆ ಕಿರುನಗೆಯನ್ನು ಸಲೀಮನೊಬ್ಬನು ಮಾತ್ರ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ. ಇದನ್ನು ಅಕ್ಬರನೊಬ್ಬನು ಮಾತ್ರ ಕಂಡು ಹಿಡಿದ. ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೂ ಈ ಸಂಜ್ಞೆ ತಿಳಿಯದು.

ಫಜಲ್ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಅಕ್ಷರಶಃ ನಿಜವಾಯಿತು. ಈಗೇನು ಗತ್ಯಂತರವಿದೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದ ಚಕ್ರವರ್ತಿ. ಆಬುಲ್ ಫಜಲ್ ಸಂಗಡ ಸಲೀಮನಿಗೆ ಅನೇಕ ರೀತಿ ಹೇಳಿಸಿ ನೋಡಿದ. ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ "ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿಸದು. ಲಾವಣ್ಯವತಿಯೂ, ಸಾಟ್ಯರಾಣಿಯೂ ಆದ ಅನಾರ್ಕಲಿಯನ್ನು ಹೊರತು ಮತ್ತೆ ಯಾರನ್ನೂ ಮದುವೆ ಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಸಲೀಮ ಖಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟ. ಇನ್ನು ಬಲವಂತಪಡಿಸಿದರೆ ಕಾರ್ಯ ಕೆಡುವುದೆಂದು ಹೆದರಿ ಆಬುಲ್ ಫಜಲ್ ಸುಮ್ಮನಾದ.

ಅಕ್ಷರ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹತವು ಹೆಜ್ಜೆ, ಈ ಸಾರಿ ಫಜಲ್‌ನನ್ನು ಅನಾರ್ಕಲಿಯ ಹತ್ತಿರ ರಾಯಭಾರಿಯಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದ. ಆತನು ಹೋಗಿ "ಅಮ್ಮಾ, ಸಲೀಮನನ್ನು ನೀನು ವಿವಾಹವಾಗುವುದರಿಂದ ರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಅರಾಜಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಮನವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊ. ಇಷ್ಟಬಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ತರುಣನನ್ನು ವರಿಸು. ನೀನು ಸಲೀಮನನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಐಶ್ವರ್ಯ ಪಡೆಯಬಹುದೆಂದು ಅಶಿಸುಕ್ತಿರುವೆಯೋ, ಅದಿಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾನು ನಿನಗೆ ಜೊತೆಗೂಡಿಸಿ ಗೂಡುವೆನು" ಎಂದು ಆಕೆಗೆ ಪರಿಪರಿ ರೀತಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದ.

ಅದಕ್ಕೆ ಅನಾರ್ಕಲಿ "ಎಲೈ, ಮಂತ್ರಿ!

ಸಲೀಮನ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಅಶಿಸಿ ನಾನು ಆತನನ್ನು ಕೋರಲಿಲ್ಲ. ಎಂದೋ ಆತನು ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನವನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಎಂದೋ ನಾನಾತನಿಗೆ ಅಂಕಿತವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಾನು ಆತನಿಗಾಗಿ ಎಂಥಾ ಶ್ಯಾಗವನ್ನೂ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ತನ್ನ ವಿಚಿತ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಳು.

ದಯಾಶೀಲನೆಂದು ಹೆಸರುವಡೆದ ಅಕ್ಷರ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕರಿನಹೃದಯನಾದ. ಆಕೆಯನ್ನೂ ಮಗನನ್ನೂ ಅಗಲಿಸಿದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸಬಹುದೆಂದು ಕೊಂಡು ಅನಾರ್ಕಲಿಯನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಲಾಹೋರಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಆಕೆಗೆ ಬಹು

ವಿಧದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ನೋಡಿದವ. ಆಕೆ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿಸಲಿಲ್ಲ.

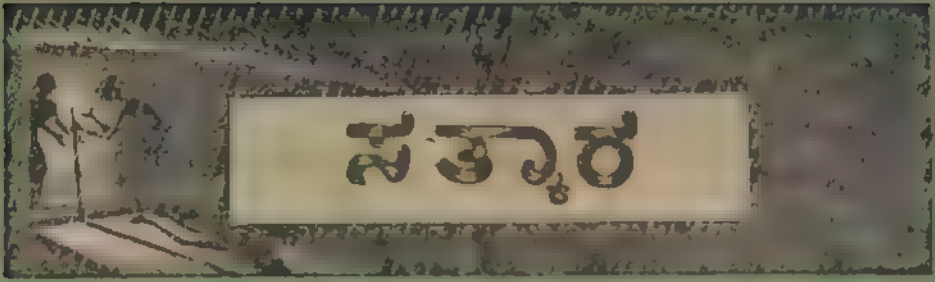
ಅನಾರ್ಥಲಿ ನಿಂತಿರುವಳು. ಬಾದಶಹನ ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಬೇಗಬೇಗ ಕೆಲಸಗಾರರು ಬಂದರು. ಆಕೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಇಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಗೋಡೆ ಎಬ್ಬಿಸಿ, ಆಕೆಯನ್ನು ಪಾದಗಳಿಂದ ಸಜ್ಜಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತ ಬರುತ್ತಿರುವರು. ಅಗೋಪುರವೊಳಗಾಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತ ಬಂತು. "ಎನು? ವ.ನನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವೆಯಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಚಕ್ರವರ್ತಿ. "ಉಹಾ" ಎಂದಳು ಅನಾರ್ಥಲಿ ಕಿರುನಗೆ ಸೂಸುತ್ತಾ. ಕಟ್ಟಡ ಸೊಂಟದವರೆವಿಗೂ ಬಂತು. ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದ ಅಪ್ಪರ್. ಮತ್ತೆ ಅದೇ ರೀತಿ ಸಮಾಧಾನವಿತ್ತಳು ಅನಾರ್ಥಲಿ. ಒಂದೊಂದೇ ಇಟ್ಟಿಗೆ ಮರಸೆ ಮಾರ್ತಿಯಾದಂತೆಲ್ಲಾ "ಈಗ ಲಾದರೂ ಮನವು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೇ" ಎಂದು ಅಪ್ಪರನು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಬಂದ. ಆಗಲೂ ಆಕೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ "ಇಲ್ಲ, ಬದಲಾಯಿಸಿಲ್ಲ, ಬದಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದಳು.

ಕೊರಳವರೆವಿಗೂ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತು ಕಟ್ಟಡ.

ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ "ಎನು! ಈಗಲಾದರೂ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆಯೋ, ಇಲ್ಲವೋ" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಅಪ್ಪರ್. ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದಳು ಆಕೆ. ಕಟ್ಟಡ ಬಾಯಿಯವರೆವಿಗೂ ಬಂತು. ಕೊನೆಸಾರಿ ಕೇಳಿದ ಬಾದಶಹ. ಅದಕ್ಕೆ ಅನಾರ್ಥಲಿ "ಎಷ್ಟು ಜನ್ಮಗಳಾಗಾದರೂ ಸರೀಮನೆ ನನ್ನ ಸಾಧನ" ಎಂದಳು. ತಕ್ಷಣವೇ ಮತ್ತೆರಡು ಸಾಲು ಬೋಡಿಸಿ ಕೆಲಸಗಾರರು ಗೋಪುರವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟರು.

ಎಲ್ಲಾ ಆದನಂತರ, ಅನಾರ್ಥಲಿ ಸಜೀವ ಸಮಾಧಿಯಾದ ವಿಷಯ ಸರೀಮನಿಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂತು. ಪರಿಶಾಸನದಿಂದ ತುಂಬಿ ಹೋಯಿತು ಸರೀಮನ ಶ್ಮದಯ. ಈಗ ಆತನೇ. ನುತಾನೇ ಮಾಡಬಲ್ಲ? ತಕ್ಷಣವೇ ಅಬುಲ್ ಫಜಲನನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದ. ದಂಗೆ ಎಬ್ಬಿಸಿದ. ಸಿಂಹಾಸನ ಹತ್ತಿದ. ತನ್ನ ಪ್ರೇಮ ಮೂರ್ತಿಯಾದ ಅನಾರ್ಥಲಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವ ಸುಂದರ ಉದ್ಯಾನವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಭವನವನ್ನೊಂದು ಕಟ್ಟಿಸಿದ. ಅದು ಈಗಲೂ ಇದೆ.

ಸತ್ಕಾರ

ಹಿಂದು ಸಾರಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸಭೆ ಸೇರಿ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಾನವರು ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಒಳಿತು ಕೆಡಕುಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು, ಉಚಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಕರಿಸುವ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದರು. ಈ ಕಾರ್ಯ ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಸರದಿ ವರುಣದೇವನದಾಯಿತು.

ವರುಣದೇವನು ಶುಭ ದಿವಸವನ್ನು ನೋಡಿ ವಿಮಾನದಂಥ ಹಿಂದು ಮೇಘವನ್ನು ವಾಹನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಬ್ಬ ವೃದ್ಧ ಬಿಕ್ಷು ಕನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೊರಟ.

ಹೋಗಿಹೋಗಿ ಅರ್ಧರಾತ್ರಿ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಹಿಂದು ಸಣ್ಣ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡು, ಹಿಂದು ಮನೆ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದ. ಆ ಮನೆಯಾಕೆ ಎದ್ದು ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದಳು. "ಅಯ್ಯೋ ತಾತ, ಇಂಥರಾತ್ರಿ ಚಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ತಡಕಾಡುತ್ತಿರೀಯಲ್ಲಾ. ಪಾಪ, ಒಳಗೆ ಬಂದು ಮಲಗಿಕೋ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಹೋಗುವೆ ಯಂ ತೆ" ಎಂದು ಎಷ್ಟೋ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಆದರಿಸಿದಳು.

ತಾತ ಒಳಗೆ ಹೋದಕೂಡಲೇ ಮೇಘ ಹೋದ. ಬಾಯಿಂದ ಮಾತು ಬರಲೊಲ್ಲದು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಆಕೆ "ಒಯ್ಯೋ, ಈ ಮುದುಕ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿ ಇತ್ತಕಡೆ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ ತಿಂಡಿ ತೀರ್ಥ ಮಾಡಿದಹಾಗೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾಪ" ಎಂದು ಕನಿಕರಗೊಂಡಳು.

ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಆ ಮನೆಯವರು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಭಾಗ್ಯವಂತ ರೇನಲ್ಲ. ಕಷ್ಟದಿಂದಲೇ ಕಾಲ ಸೂಪನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ ನೆರೆಯೂರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಯಾವ ನಿವಿಷ ಗಂಡ ಬರುವನೋ ಎಂದು ಆಕೆ ದಿನಾ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈಗ ಆಕೆ ವೃದ್ಧನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ, ತಕ್ಕ ಉಪಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಆತನು ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ಆ ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಬಡಿಸಿದಳು.

ತಾತನ ಸ್ಥಿತಿ ಕಂಡು ಕಂಡು ಆಕೆಯ ಹೃದಯ ಬಿರಿಯಿತು. ಆತನ ಮೈಮೇಲೆ ಬಟ್ಟೆಯಿರುವುದೆಂಬ ಮಾತೇಹೊರತು ಎಲ್ಲಾ ಚಿಂದಿ ಚಿಂದಿ. "ಅಯ್ಯೋ, ನನ್ನ ಪ್ಪಾ,

ಇದೇನು ಬಟ್ಟೆ—ಭೇಯ ವಿಷಯ ನೋಡಿ
ಕೊಳ್ಳರಿ ಆ ದೇವರು, ಮಾನವಾವರೂ
ಕಾಪಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಡವೇ” ಎಂದು ಲಗು
ಬಗನೆ ಕೊರತೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಮೂಟೆ
ಬಿಚ್ಚಿ, ಗಂಡನಿಗೆ ಸೇರಿದ ಒಂದು ಪಂಚಿ
ಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ಹರಿದು “ಇದೊಂದೇ ಇದೆ
ತಾತ. ಉಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವೆಯೋ, ಹೊಡೆದು
ಕೊಳ್ಳುವೆಯೋ; ಇದಕ್ಕಿಂತ ನಾನೇನುತಾನೇ
ಮಾಡಬಹುದು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಸುಸ್ತಾಗಿದ್ದ
ಆ ಮುದುಕನಿಗೆ ಆ ಬಟ್ಟೆ ಸುತ್ತುವಳು.

ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಗಂಡನ ಹರಿದು ಹೋದ
ಒಂದು ಬನೀಸು ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ಹೊಲೆದು
ಸರಿಮಾಡಿ ಆ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದಾತನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು
ವೆಂದು ಕುಳಿತಳು. ಆ ಹೊಲಿಗೆ ಕೆಲಸ
ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವವೇಳೆಗೆ ಬೆಳಗಾಯಿತು. ನಿಜ

ಯಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೇಡ ಕೆಲಸ ಪೂರ್ತಿಯಾದರೂ
ಎಂದು ಆಕೆ ಕೃಪ್ತಳಾದಳು.

ಆ ಅಂಗಿಯನ್ನು ತಾತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು,
“ತಾತ, ಇದನ್ನು ಹಾಕಿಕೊ. ಬೆಳಗಾಯಿತು.
ಬರೀ ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವೆ?
ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಇರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಸಿ ಗಂಜಿ
ಮಾಡಿ ಕೊಡ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ಹೊಟ್ಟೆಗೆ
ಸುರಿಸಿಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ದಾರಿ ನೀನು ಹೋಗಿ
ಬರುವು” ಎಂದಳು. ಎಷ್ಟೋ ಅಭಿಮಾನ
ದಿಂದ ಗಂಜಿ ಮಾಡಿದಳು. ಕುಡಿಸಿದಳು.
ತಮನಾಯ ಒಂದು ಚೂರು ಚುಟ್ಟು ಸಹ
ಕೊಟ್ಟಳು. ತಾತ ತುಂಬಾ ಸಂತಸಗೊಂಡ.
ಅದನ್ನು ಆತನು ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡ
ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೊಗೆ ಬಿಡುತ್ತಾ
“ಅಮ್ಮಾ ನಿನ್ನ ಉಪಚಾರದಿಂದ ನನಗೆ
ಪ್ರಾಣಬಂತು. ಮತ್ತೆ ಬರ್ತೇನೆ. ಚಿನ್ನದಂತಹ
ತಾಯಿ ನೀನು. ನಿನಗೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿ
ಹೋಗುವೆನು. ನಾನು ಹೊರಟು ಹೋದ
ಮೇಲೆ ಪ್ರಥಮ ನೀನು ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನು
ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವೆಯೋ, ಅದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು
ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮದವರೆವಿಗೂ ಮಾಡುತ್ತಾ
ಇರುವೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊಸ್ತಿಲು ದಾಟಿ
ನಾಲ್ಕು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹಾಕಿ ಅದೃಶ್ಯನಾದ.

ತಾತನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ, ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ
ಬರಲು ಆಕೆಗೆ ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ತಾನು ಗಂಡನ
ಪಂಚಿ ಹರಿದ ವಿಷಯ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು.
ಉಳಿದಿದ್ದ ತುಂಡು ಪಂಚಿ ಎಷ್ಟು ಉದ್ದ

ವಿದೆಯೋ, ಗಂಡನಿಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲಾದರೂ ಸಾಧ್ಯವೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಮೊಳಹಾಕಲು ಸಿದ್ಧಳಾದಳು.

ಅದೇನು ವಿಚಿತ್ರವೋ ಆಕೆ ಆ ರೀತಿ ಮೊಳ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆ ಪಂಚೆ ತುಂಡು ಅಕ್ಷಯವಾಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಲು ಹೋಗೋಣವೆಂದರೆ ಪಂಚೆ ಎಷ್ಟಕ್ಕೂ ಮುಗಿಯುವುದಿಲ್ಲ! ಹಾಗೇ ಆಕೆ ಅಳಿದ ಒಟ್ಟೆ ವನೆಯಲ್ಲಾ ತುಂಬಿ ಹೋಗಿ, ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಯ ಸಮಯಕ್ಕೆ ನಿಂತು ಹೋಯಿತು. ಗಂಡ ಊರಿನಿಂದ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಆಕೆ ಈ ವಿಚಿತ್ರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದಳು. ಅವಳು ಆ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಮಾರಿ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಹಣಗಳಿಸಿ, ಸುಖವಾಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ತುಂಬಾ ಶಿಫ್ರವಾಗಿ ಊರಲೆಲ್ಲಾ ಈ ಸುದ್ದಿ ಹರಡಿಬಿಟ್ಟಿತು.

ನೆರೆಮನೆ ನಾಗಮ್ಮ ಸುಮ್ಮನಿರಲಾರದೆ ಆಕೆಯ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಬಿಡು ವಿವರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಳು. ಅಂದಿನಿಂದ "ನಮ್ಮ ಮನೆ ಒಡೆಯರಾದರೂ ಅತಿಥಿಗಳು ಬಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಆತುರದಿಂದ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಂದುಕೊಂಡಂತೆ ಕೆಲದಿನಕ್ಕೆ ನಾಗಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದ.

ಸಿದ್ಧವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದ ನಾಗಮ್ಮ ತೆರವಿನ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದಳು. ಸೋಗಿನ ಆದರ

ವನ್ನು ಸೂಸುತ್ತಾ "ಬನ್ನೀ ತಾತ, ಬನ್ನೀ" ಎಂದು ಆತನನ್ನು ಒಳಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಳು ಆತನು ಕೇಳದಿದ್ದರೂ ವೃಷ್ಟಾಂತ ಭೋಜನವನ್ನು ಬಡಿಸಿದಳು. ನೆರೆಮನೆಯಾಕೆ ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ ಮಾಡದೇಕೆಂಬ ಆತುರದಿಂದ "ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ" ಎಂದು ವೃದ್ಧನನ್ನು ಕಂಡು ಮರುಕಗೊಂಡು, ಗಂಡನ ಪಂಚೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಹರಿದುಕೊಟ್ಟು "ಇದನ್ನು ಹೊದೆದುಕೊಂಡು ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳೋ ತಾತ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ" ಎಂದಳು.

ಜಿಳಗಾಯಿತು. "ಅಮ್ಮಾ ನಾನು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ ಆ ತಾತ. "ಅದೆಂತಹ ಮಾತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊಟ್ಟೆಗೇನಾದರೂ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಯರು ತಾತ. ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಸುಸ್ತುಯಿರುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದಳು.

ನಾಗಮ್ಮ, ತುಂಬಾ ಮನುಷ್ಯ ಇರುವಂತೆ.
ನೆರೆಮನೆಯಾಕೆ ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ ತಾನೂ
ಸಹ ಗಂಜಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಳು.

ಮೊದಲ ಮನೆಯಾಕೆಗೆ ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ
ತಾಕ ಆಕೆಯೊಂದಿಗೂ "ಅಮ್ಮಾ ನಿನ್ನ ಕೈ
ಗುಣದಿಂದ ನನಗೆ ಪ್ರಾಣ ಬಂತು. ಮತ್ತೆ
ಹೋಗಿಬರುತ್ತೇನೆ. ಚನ್ನದಂತಹ ತಾಯಿ
ನೀನು. ನಿನಗೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳು
ವೆನು. ನಾನು ಹೊರಟು ಹೋದಮೇಲೆ
ಪ್ರಥಮ ನೀನು ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪ್ರಾರಂ
ಭಿಸುವೆಯೋ, ಅದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸೂರ್ಯಾ
ಸ್ತಮಾನದವರೆವಿಗೂ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಿ"
ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟು ಅದೃಶನಾದ.

ನಾಗಮ್ಮ ಬೇಗ ಬೇಗ ಕೊಠಡಿಯೊಳಕ್ಕೆ
ಹೋಗಿ, ತಾಕನಿಗೆ ತಾನು ಹರಿದುಕೊಟ್ಟ
ಗಂಜನ ಪಂಚೆಯನ್ನು ಅಳಿಯೋಣವೆಂದು
ಕೊಂಡಳು. ಅದರಿ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದನಗಳಿಗೆ
ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಗಿ, ಅವು ಒಂದೇ ಸವನೆ
ಅರಳಾಡುತ್ತಿರುವವು. 'ತೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು
ತುಂಬಿ ಅವುಗಳ ನೀಡೆ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ.
ಇನ್ನು ಇಡೀದಿನ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಾಗಿ ಕುಳಿತು

ಕೊಂಡು ಅಳೆಯುತ್ತಾ ಇರಬಹುದು' ಎಂದು
ಅಂದು ಕೊಂಡಳು ನಾಗಮ್ಮ.

ಹಾಗಂತ ಅಂದುಕೊಂಡು ಬಾವಿ ಹತ್ತಿ
ರಕ್ಕೆಹೋಗಿ ನೀರು ಸೇದಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ
ದಳು. ತೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ ಹೊರಟು
ಹೋಗೋಣವೆಂದಿದ್ದರೆ, ಕೈಯಿಂದ ಹಗ್ಗ
ಬಿಟ್ಟಿರಬೇಡಿ! ದೇವರೇ ಎಂದು ಸಾಯಂಕಾಲದ
ವರೆವಿಗೂ ಆಕೆ ನೀರು ಸೇದುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು.
ಆ ನೀರಿನಿಂದ ಗಂಜಿನೀರಿನ ತೊಟ್ಟಿ ಮಾತ್ರ
ವಲ್ಲದೆ ಮನೆಮರವೆಲ್ಲಾ ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿ
ಹೋಯಿತು. ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ. ಆ
ಬೀದಿಯೆಲ್ಲಾ ಕೆಸರಾಯಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಆಕೆ
ಯೊಂದಿಗೆ ಜಗಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಾನಾ ಮಾತು
ಆಡಿದರು. ಏನಾದರೇನು! ಕೈಗಳು ಕಿತ್ತು
ಹೋಗುವಂತೆ ನೀರು ಸೇದುವುದು, ಏನಾ
ಕಾರಣ ಉರಿಸುವನು ನಿಂದೆಗಳನ್ನು ತಿನ್ನು
ವುದೂ ನಾಗಮ್ಮನಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು.

ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ.
ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸುಮಭಾವದಿಂದಲೇ ಸತ್ಕರಿಸು
ವನು. ಅದರಿ ಭಲಾಪಲಗಳು ಮಾತ್ರ ಅವ
ರವರ ಗುಣಾವಗುಣಗಳನ್ನು ಅಸ್ಮರಿಸಿದೆ.

ತಾತನ ಮಾತು

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚೀನಾದೇಶದಲ್ಲಿ ಚಾಂಗ್ ಎಂಬ ಹುಡುಗನಿದ್ದ. ಆತನು ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರದೇಶ ಗುಡ್ಡಗಾಡು. ಆ ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ವಿಚಿತ್ರವಿದೆ ಯೆಂದು ಜನ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಚಾಂಗ್ ಪ್ರತಿದಿನಾ ಆ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಓಡಾಡುವನು.

ಈ ರೀತಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿರಲು ಒಂದು ದಿನ ಒಂದು ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಗುಹೆಯೊಂದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಗಾಧವಾದ ಕಲ್ಲಿನ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ತೆರೆಯುವ ವಿಧಾನವೇನಪ್ಪಾ ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಯಾರೋ ಮನುಷ್ಯರು ಸುಳಿದಾಡುವ ಸದ್ದಾಯಿತು. ತಟಕ್ಕನೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅವಿತಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಚಾಂಗ್ ಆ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧನೊಬ್ಬನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು “ಕೈಕೂ ಬಂದಿದಾನೆ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆ” ಎಂದು

ಮೂರು ಸಾರಿ ಅಂದ. ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯಿತು. ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ತಾತ ಹೊರಗೆ ಬಂದು “ಕೈಕೂ ಹೋಗುತ್ತಿದಾನೆ. ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊ” ಎಂದ. ಕೂಡಲೇ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು. ತಾತ ತನ್ನದಾಗಿ ತಾನು ಹಿಡಿದ.

ತಾತ ಕಣ್ಣಿಗೆಯಾದ ಕೂಡಲೇ, ಆತುರ ದಿಂದ ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಚಾಂಗ್ ಗುಹೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು “ಚಾಂಗ್ ಬಂದಿದಾನೆ, ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆ” ಎಂದು ತನ್ನ ಹೆಸರು ಹೇಳಿಕೊಂಡ. ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದ ಲಿಬ್ಬ. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ತಾತ ಮೂರು ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಮತ್ತೆರಡು ಸಾರಿ ಮಂತ್ರ ಹೇಳಿದ. ದಫಾರನೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿತು.

ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಚಾಂಗ್ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ಅದೊಂದು ಅಗಾಧವಾದ ಗುಹೆ. ಗೋಳಾಕಾರವಾಗಿ ಇತ್ತು. ಸುತ್ತಲೂ ಗೋಡೆ. ಎತ್ತ ನೋಡಿದರೂ ನೀರವತೆ.

ರಂಗನಾಯಕಿ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರ.

ಲಿಲ್ಲ ತಾಂತ್ ಗೆ. ಅದರೆ ಹಸಿವಿನ ಬಾ
ಹಿದುಕತೆ. ಯಾವುದೂ ಇಂದು ಹಿಡಿದು
ಮಾನುವರೆ(ಪ್ರತಿ) ಎಂಬ ಭಯ ಮತ್ತೊಂದ.
ಈಗ. ಅದು ದಂಡದ ಬಾಗುತ್ತಿದ್ದಾ ನೋಡು
ಗಾಯ್ತು. ಕೂಡಲೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ವರದ
ಬನ್ನಿ. ಈಗನಲ್ಲಿ ಮುಂದೂಡು ಬೇಡಿಲ್ಲ,
ಚಾಂಗ್ ಮನೆದಾರಿ ಹಿಡಿದ.

మన శిశువులందరూ, అంతా, ఈ మన
నోటికి నుంచి తనానాగా మన మన
హృదయాల నుండి బయటపడే అలలు, అవి
యేమిట? అని అడగడం మంచిది. ఎందుకంటే
అలాంటి అలలనిగోచరం చేయడం వలననే అత్యంత
సూక్ష్మంగా ఈ అలలను గుర్తించి వాటిని
తనలో ఇది వాటిని! అని చెప్పి వాటిని
మనముక్తి చేయగల తీరును నేర్చుకోవచ్చును.
అ సుఖముగా ఉన్న మనకు అలాంటిది
లేకపోతుంది. మన హృదయం కళ్ళ వలన అత్యంత
ప్రళయ శోధించగలదే కాదు, ఇంకా అందు చేరగల
వనగే మమతయే మోముగా?

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಚಾಂಗ್ ಮುದುಕ
ಯನ್ನೂ ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ನೋಡಲಿ.
“ಅವಳಿ, ಕತ್ತರಿಸಿ ಗುಹೆಗಳೂ, ಗುಡ್ಡ
ಗಳೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ವಿದರಿಕ್ಕೋ ಮೇಡ”
ಎಂದು ಆಕೆಗೆ ನೊಂದಲೇ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ
ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪುನಃ ಹಿಂದೊಂದೇ ಧ್ವಾರ
ವನ್ನು ತೆಗೆಸಿದ. ಗುಡ್ಡ, ಗುಹೆಗಳನ್ನು ಕಂಡು

[illegible]

ಎಲ್ಲಾ ನೋಡುವ ತುಮಾನದ ಚಿ. ಗೆ
ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ
ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಬಾ. ನೋಡು ಮೊದಲಿಗೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ
ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಮನದಾಳು ಕಾಣಿಸು
ಲಿಲ್ಲ. ಗುಡ್ ಎಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಾಡಿದ ಚಾಂಗ್.
'ಅಜಿ' ಎಂದು ಕೂಗಿದೆ. ಎನು ಮಾಡಿದರೂ
ಪತ್ತೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಕಂಠಾಲಾಗಿ ಮನೆಗೆ
ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಗುಡೆಗೆ

ಬಂದ. ಹುಚ್ಚನಂತೆ ಅತ್ತ ಇತ್ತ ಓಡಾಡಿದ. ಏನೂ ತೋರದೆ ವತ್ತೆ ದ್ವಾರದ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ನಿಂತು ಮಂತ್ರ ಪಠಿಸಿದ. ಅದರ ಎಷ್ಟು ಸಾರಿ ಹೇಳಿದರೂ ಈಬಾರಿ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಭಯವಾಯಿತು ಚಾಂಗ್‌ಗೆ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇ ದಿನ ಕಾಣಿಸಿದ ನೃದ್ಧ ಕೈಕೂ ಚಾಂಗ್‌ಗೆ ಪಕ್ಕವಾದ! "ಮಗೂ, ನಿನ್ನ ಅಜ್ಜ ನಿನಗಿನ್ನು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೀನೀಗ ಗುಹೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿದಂತೆ, ವತ್ತೆ ಯಾರೂ ಬರದಿಲ್ಲ. ಆಕೆಯನ್ನು ಕಾವಲಿರಿಸುವೆನು. ಹೋಗು. ಹೊರಟು ಹೋಗು" ಎಂದು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಗದರಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಚಾಂಗ್ "ತಾತ, ಅಜ್ಜ ನನ್ನ

ಪ್ರಾಣ. ಆಕೆಯಲ್ಲದೆ ನಿರಾಶವಾದರೂ ಇರಲಾರೆ. ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆಕೆ ಕ್ಷಣವಾದರೂ ಇರಲಾರಳು. ಅದುವರಿಂದ ಕೃಪೆ ಕೋರಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು. ಬುದ್ಧಿ ಬಂತು. ಮತ್ತೆಂದೂ ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪನೆಯಲ್ಲದೆ ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ದೈನ್ಯತೆಯಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಂಡ.

ಆಗ ತಾತ ಮಗನೊಂದು "ಮಗು, ಆಕೆಯನ್ನು ಬಿಡುವ ಮಾತು ಸುಳ್ಳು. ನೀನು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವೆಯಾದುದರಿಂದ ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದುಬಾರಿ ಬಂದು ನೀನಾಕೆಯನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ನೀನು ನೆನೆಸಿದಂತೆ ಆಕೆ ನಿನಗಾಗಿ ಏನೂ ಕಳವಳವಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಾಳೆ. ನೀನು ಪಟ್ಟದರಸನ ಅಳಿಯನಾಗುವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಆಕೆ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಾಗಿರುವಳು" ಎಂದ. ಚಾಂಗ್ ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ "ಏನು ತಾತ, ನೀನು ತಮಾಷೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ? ನಾನೆಂದರೇನು, ಪಟ್ಟದರಸನ ಅಳಿಯನಾಗುವುದೆಂದರೇನು?" ಎಂದು ಕ್ರಶ್ಮೆಮಾಡಿದ.

"ಹುಡುಗನೇ ನಮ್ಮ ಬಾಯಿಂದ ಬರುವ ಮಾತು ವೃಥಾ ಆಗುವ ಸಂಭವವೇ ಇಲ್ಲ. ಹೋಗು. ನಿನಗೇಕೆ? ಹೊರಟು ಹೋಗು" ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟನು.

ತಾತನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಯಿರಲಿ, ಇಲ್ಲದಿರಲಿ, ಮತ್ತೇನೂ ಮಾಡಲಾರದೆ

ಮನೆಗೆ ಮರಳಿದ ಚಾಂಗ್. ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ
ಗುಹೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು
ಬರುವನು. ಹೀಗೆ ಅವನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹದಿ
ನಾರು ವರ್ಷಗಳು ಉರಳಿದವು.

* * *

ಚಾಂಗ್ ಮನೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಡಕುಟುಂಬ
ವೊಂದು ವಾಸಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಕಟ್ಟಿಗೆ
ಸೀಳಿ ಮಾರಿ ಅದರಿಂದ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.
ಪಾಸ ಆ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಸಂತತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದುದಿನ ಆ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ
ಸೌದೆಗಾಗಿ ಅಡವಿಗೆ ಹೋಗಲು ಒಂದು
ಪೊದೆಯಿಂದ ಎಳೆಮಗುವಿನ ಅಕ್ರಂದನ
ಕೇಳಿಸಿತು. ಹೋಗಿ ನೋಡಲು ಒಂದು
ಅಂದವಾದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗು ಕಾಣಿಸಿತು.
ಇದು ದೇವರಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಆತನು ಆ
ಮಗುವನ್ನು ಮನೆಗೆ ತಂದು ತುಂಬಾ ಅಕ್ಕರೆ
ಯಿಂದ ಸಾಕುತ್ತಿದ್ದ. ಆ ಕಟ್ಟಿಗೆಯವನು
ಮಗಳಿಗೆ ಯುಕ್ತವಯಸ್ಸು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ
ಕೂಡಲೇ, ಚಾಂಗ್ ನನ್ನು ಆದಂವಿಂದ
ಕರೆದು ಆ ಹುದುಗಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ
ಮಾಡಿದ.

ಚಾಂಗ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಮಡದಿ ಸುಖ
ವಾಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಿರುವಾಗ
ಒಂದೊಂದು ಅವರ ಮನೆಗೆ ಇಬ್ಬರು ವ್ಯಕ್ತಿ
ಗಳು ಬಂದರು. ಚಾಪೆ ಹಾಸಿ, ಚಾಂಗ್
ಅವರನ್ನು ಕೂಳಿ ತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದ.

ಚಾಂಗ್ ಹೆಂಡತಿ ಅವರಿಗೆ ಪಾನೀಯ
ತಂದುಕೊಟ್ಟಳು. ಹೊಸಲಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟಾಗ
ಲಿಂದ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದಾಕೆ ಚಾಂಗ್
ಹೆಂಡತಿಯ ಕಡೆ ತನ್ನ ನೋಟವನ್ನು ನೆಟ್ಟು
ಕೊಂಡಳು. ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಪಾನೀಯ ಕೊಡು
ವಾಗ ಮತ್ತಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನೋಡಿದಳು.
ಯಾರೋ, ಎನೋ ಚಾಂಗ್ ಹೆಂಡತಿ ಸಹ
ನೋಡಲಿಂಬಲೂ ಆಕೆಯನ್ನು ಕಣ್ಣುರಳಿಸಿ
ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಪಾನೀಯ ಕೊಡುವಾಗ
ಮತ್ತಷ್ಟು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನೋಡಿದಳು.
ಅವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ವಿಧವಾದ
ಅವ್ಯಕ್ತ, ಚೇತನವುಂಟಾಯಿತು. ಚಾಂಗ್
ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದಾಕೆ
ಅಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ಎದೆಗೆ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು.
ಚಾಂಗ್ ಹೆಂಡತಿ ಅತ್ತರ್ಯಗೊಂಡಳು.

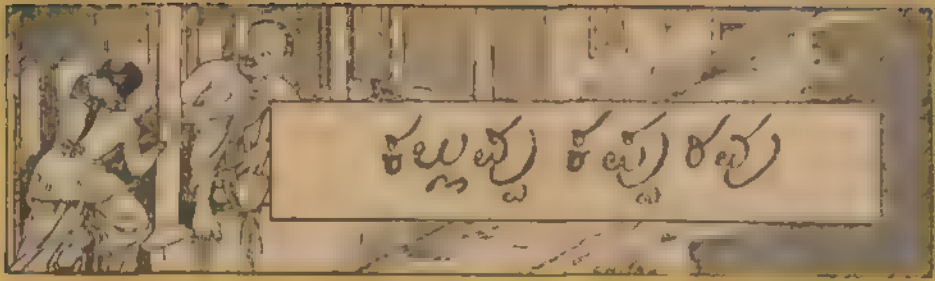
ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಕಂಡು ಗಂಡು ವ್ಯಕ್ತಿ
 “ಎನೂ ನಮ್ಮ ಮಗುವೇ, ನಮ್ಮ ಮುದ್ದು
 ಮಗಳೇ” ಎಂದು ಹಿಡಿಸಲಾರದ ಆನಂದ
 ದಿಂದ ಚಾಂಗ್ ಪೆಂಡತಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿರ
 ಕ್ಕೆಳೆದುಕೊಂಡ. ಚಾಂಗ್ ಬೆಕ್ಕುಸಬೆರಗಾದ.
 ಎನೂ ಅರ್ಥವಾಗದು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಾಜ
 ಪರಿವಾರವೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿತು.
 “ನಮ್ಮ ಮಗು ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದಳು. ನಮ್ಮ
 ಕಷ್ಟ ಸರಿಸಿತು” ಎಂದು ತಮ್ಮ ಸಂತೋಷ
 ವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಅಗ ತಿಳಿಯಿತು
 ಚಾಂಗ್‌ಗೆ. ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ದಂಪತಿ
 ಗಳು ರಾಜ-ರಾಣಿಯರೆಂದು; ತನ್ನ ಪೆಂಡತಿ
 ರಾಜಪುತ್ರಿ ಅಂತ!

ಅಗ ರಾಜನು ಚಾಂಗ್‌ನನ್ನು ಬರಸೆಳೆದು
 “ಅವ್ವಾ ಚಾಂಗ್, ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳ
 ಕೆಳಗೆ ಅಪರೂಪವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಈ ಮಗು
 ನಿಗೆ ಸ್ವಾಮ್ಯದಿಂದ ವೈ ತುಂಬಾ ಅಭರಣ
 ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿವು. ಯಾರೋ ದುರ್ಮಾರ್ಗಿ
 ಗಳು ಮಗುವನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ,
 ಒಡವೆಗಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ, ಮಗುವನ್ನು

ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರು. ಅಂದಿನಿಂದ
 ತಿಂಶಿ ತೀರ್ಥವಿಲ್ಲದೆ ಮೂರುವೇಷದಿಂದ ಈ
 ರೀತಿ ಮಗಳಿಗಾಗಿ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿರುವೆವು.
 ದೇವರ ದಯೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳು ಇಂ
 ದಿಗೆ ಮುಗಿಯಿತು. ಅದ್ವೈತ ವಂತರು ನಾವು”
 ಎಂದ. “ನೀವೆಲ್ಲ ಅದ್ವೈತ ವಂತರು ನಾವು”
 ಎಂದ ಚಾಂಗ್ ಆನಂದದಿಂದ.

ಚಾಂಗ್ ತನ್ನ ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಬರ
 ಬೇಕಾದ ದಿನ ಅಂದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಅದುದರಿಂದ
 ದಂಪತಿಗಳನ್ನೂ ಪರಿವಾರವನ್ನೂ ಸಹ
 ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಚಾಂಗ್
 ಗುಹೆಯ ಕೌತುಕಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ
 ತೋರಿಸಿದ. ಚಾಂಗ್ ಮತ್ತು ಅವನ
 ಮಡದಿ ಮುದುಕಿಯ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆ
 ದರು. ಚಾಂಗ್ ತಾತನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ
 “ತಾತ, ಅಂದು ನಂಬಲಾರದೆ ಹೋದರೂ
 ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಅಕ್ಷರಶಃ ನಿಜವಾಯಿತು”
 ಎಂದ. ತಾತ ಕಿರುನಗೆ ಸೂಸಿದ. ಬಹಳ
 ಸಂತೋಷದಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಅರಮನೆಗೆ
 ತಿರುಳಿದರು.

ಕಲ್ಲುಳ್ಳ ಕರ್ಪುರವು

ಸಾತನೂರಿನಲ್ಲಿ ಶಂಕರಪ್ಪ ಅಂತ ಒಬ್ಬ ನಿಗರ್ವಿ ಸಾಹುಕಾರರಿದ್ದರು. ಅವರ ನೆರೆಮನೆ ಯಲ್ಲಿ ಗಿರಿಜಾಂಬ ಅಂತ ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗಿಯಿದ್ದಳು. ಗಿರಿಜಾಂಬ ಎದನ್ನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ಹುಡುಗಿಗೆ ಸರ್ವಜ್ಞ ವಚನಗಳು, ಬಸವೇಶ್ವರನ ವಚನಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಹುಡುಗಿ ಓದುವ ವಚನಗಳೆಲ್ಲಾ ಶಂಕರಪ್ಪನಿಗೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. “ಆಹಾ, ಕೋಕಿಲಕಂಠ. ಎಷ್ಟು ಸೊಗಸಾಗಿ ಓದುತ್ತಾಳೆ ಗಿರಿಜಾ” ಎಂದು ಮೆಚ್ಚುಕೊಳ್ಳುವರು ಆ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು.

ಒಂದು ದಿನ ಗಿರಿಜಾಂಬ ಸರ್ವಜ್ಞ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪದ ಈ ರೀತಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದಳು:

ಕಲ್ಲುಳ್ಳ ಕರ್ಪುರವು ಸೊಲ್ಲೆರದು
ಧಾತೊಂದು! ಖುಲ್ಲ ನೊಳ್ಳಿದನ-
ರೂಪೊಂದು! ಗುಣದೊಳಗೆ ಎಲ್ಲ
ಅಂತರವು! ಸರ್ವಜ್ಞ.

ಜಗಲಿಮೇಲೆ ಹಳ್ಳು ಉಜ್ಜಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಸಾಹುಕಾರ ಶಂಕರಪ್ಪನವರು ಗಿರಿಜಾಂಬ

ಯನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದು, ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಕೇಳಿ “ಗಿರಿಜಾ ಬಹಳ ಸೊಗಸಾಗಿ ಓದಿದೆ ತಾಯಿ ವಚನಾನ. ತಾಯಿ, ಅದರ ಅರ್ಥ ಹೇಳಮ್ಮಾ” ಎಂದರು.

ಆತನು ಕೇಳಿದ್ದೇ ತಡ, ಗಿರಿಜಾಂಬ “ಅರ್ಥ ಕೇಳಿದಿದೆ ಮಾನಯ್ಯ-ಉಪ್ಪು, ಕರ್ಪುರ ಎರಡೂ ನೋಡಲು ಬೆಳ್ಳಗೆ ಇರುತ್ತೆ. ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಮಾತ್ರ ಉಪ್ಪು ಒಗರಾಗಿರುತ್ತೆ. ಕರ್ಪುರ ಹಾಗಲ್ಲ. ಇದು ಘನಮನೆಂದು ಪಸಂದಾಗಿರುತ್ತೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯವರೂ, ಕೆಟ್ಟವರೂ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಾಣಬಂದರೂ ಅವರ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಭೇದವಿರುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

“ಆಹಾಹಾ, ಸುಲಿದ ಬಾಳೆಹಣ್ಣಿನಂತೆ ಹೇಳಿದೆ ತಾಯಿ” ಎಂದು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಸಾಹುಕಾರರು ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ, ಬಾಳೆಹಣ್ಣಿನ ಚಪ್ಪಂದಿ ತಂದು ಗಿರಿಜಾಂಬೆಗೆ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಆ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಭಾವ ಉನ್ನತ ನಾಗಿದೆ ಎಂದೆನಿಸಿತು ಆತನಿಗೆ "ಪುರುಷ ರೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಕಾಣಬಂದರೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಪುರುಷರು ಬೇರೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸರ್ವಜ್ಞ ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೇ ಹೋಲಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಮನೆ ಹಿತ್ತಲಿಗೆ ಹೋದರು. ಅಸರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಎರಡು ಹುಂಜಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು. ಆ ಹುಂಜಗಳಿಗೆ ಅನತಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಕೋಣಗಳೂ, ಅವರ ಮರಿಗಳೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೊಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಆಹಾರ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸಾಹುಕಾರರ ಆಳು ಬಂದು ಎರಡು ಹುಂಜಗಳು ಮುಂದೆ ಒಮ್ಮೊಂದು ಹಿಡಿ ಕಾಳು ಎರಚಿ ಒಳಗೆ ಹೋದನು. ಕೋಣಗಳು, ಮರಿಗಳು ಕಾಳಿಗಾಗಿ

ಓತೋಡಿ ಬಂದು ಗುಂಪು ರೇರಿದವು. ಆದರೆ ಹುಂಜಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರದಂತೆ ಕೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಚುಚ್ಚಿ ಓಡಿಸಿ, ಕಾಳೆಲ್ಲಾ ತಾನು ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಆಗ ಅವು ಎರಡನೇ ಹುಂಜದ ಹತ್ತಿರ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಕಾಳಿಗಾಗಿ ಅತ್ತ ಹೋದವು. ಆ ಎರಡನೇ ಹುಂಜ ಅವುಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರಮಾಡಿ ಕೊಂಡು, ಅವು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ತಿಂದು ಹೋಗುವವರೆಗೂ ತಾನೊಂದುಕಡೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತಿತು.

ಒಂದು ಹುಂಜ ಸ್ವಾರ್ಥ ತೆಯಿಂದ ಕೋಣ ಮರಿಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಸೇರಿಸದೆ ಓಡಿಸುವುದೂ, ಎರಡನೇ ಹುಂಜ ಅವುಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆದರಿಸುವುದನ್ನೂ ಕಂಡು ಸಾಹುಕಾರರಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ರೂಪು ಕಂಡರೆ ಎರಡು ಹುಂಜಗಳೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯವೆ. ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಹೋಲಿಕೆ. ಆದರೆ ಗುಣದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ತಾರತಮ್ಯ! ಸಾಹುಕಾರರಿಗೆ ಗಿರಿಜಾಂಜಿ ಓದಿದ ವಚನಚ್ಛಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು. "ಹುಂಜಗಳ ರೂಪೋಂದು! ಗುಣದೊಳಗೆ! ಎಲ್ಲ ಅಂತರವು ಸರ್ವಜ್ಞ!" ಎಂದು ವಚನ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಹಾಡಿದರು.

ಆತನು ವಾಯು ಸಾಹುಕಾರರು ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರದ ಗಡಿಬಡಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವಜ್ಞ ವಚನ, ಹುಂಜಗಳ ನಡತಿ ಎಲ್ಲಾ ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟರು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಅವರ ಬೀಗದು...ಅಂದರೆ ಮಗಳ ಮಾವ—ಕೆಲಸದನಿಮಿತ್ತ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ಸಾಹುಕಾರರ ಸತಿ ತೀಲನ್ನು ಅಡಿಗೆಯವನೊಂದಿಗೆ “ಬೀಗರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕೋಳಿ ಮಾಂಸ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಸಾಹುಕಾರರ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು.

ಸಾಹುಕಾರರು ಅಡಿಗೆಯವನನ್ನು ಕೂಗಿ “ಆ ದುಷ್ಟ ಹುಂಜವನ್ನು ಕೊಂದು ಬಿಡು” ಎಂದರು.

ಅಡಿಗೆಯವನಿಗೆ ಈ ಮಾತು ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. “ಹುಂಜಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದೂ, ಕೆಟ್ಟದೂ ಅಂತ ಇದೆಯೇ?” ಎಂದು ಅನ್ನಿಸಿತು ಅವನಿಗೆ. “ಯಾವ ಹುಂಜದ ವಿಷಯ ತಾವು ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಕೊಡಿಸುತ್ತಿರುವುದು? ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಎರಡೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿವೆ” ಎಂದ ಅಡಿಗೆಯವ.

“ನಡಿ ಅದನ್ನು ನಾನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಸಾಹುಕಾರರು ಅಡಿಗೆಯವನನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹಿತ್ತಲಿಗೆ ತೋದರು. ಎರಡು ಹುಂಜಗಳೂ ದೂರದೂರ ನಿಂತಿದ್ದವು. ನೋಡಿದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಹುಂಜ ಯಾವುದೋ, ಕೆಟ್ಟದೂ ಯಾವುದೋ ಸಾಹುಕಾರರಿಗೇ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ!

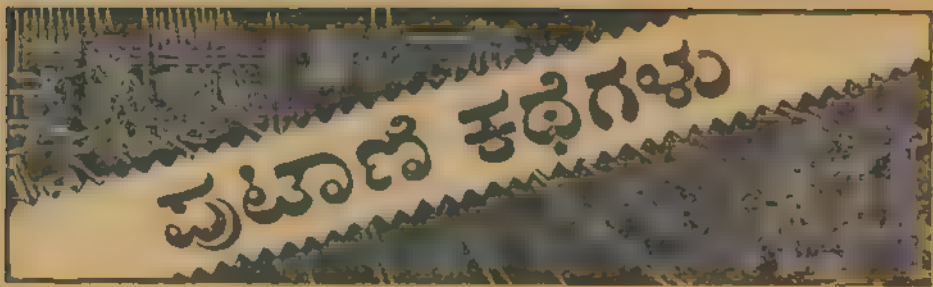
ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಆಲೋಚಿಸಿ “ಒಂದು ಹಿಡಿ ಕಾಳು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬಾ, ಅವು

ಗಳಲ್ಲಿರುವ ಭೇದವೇನೋ ಹೇಳುವೆನು” ಎಂದರು.

ಅಡಿಗೆಯವನು ಕಾಳು ತಂದು ಹಾಕಿದ. ಕೂಡಲೇ ಒಂದು ಹುಂಜ ಬಾಣದಂತೆ ಬಂದು ಕಾಳನ್ನು ನುಂಗಲು ಅರಂಭಿಸಿತು. ಎರಡನೇ ಹುಂಜ ಸಹ ಬಂದು ತಿನ್ನಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿತು. ಆದರೆ ಮೊದಲನೇ ಹುಂಜ ಅದನ್ನು ದೂರ ಓಡಿಸಿ, ತಾನು ಮಾತ್ರ ನುಂಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು.

“ಇವೇಕೋ, ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹುಂಜ” ಎಂದರು ಸಾಹುಕಾರರು. ಅಡಿಗೆಯವನು ಆ ಹುಂಜವನ್ನು ಅಂದು ಕೊಂಡು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿದ. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದ ಪುಣ್ಯ ಹುಂಜವನ್ನು ಅತಿ ಮನುಕೆಯಿಂದ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು ಸಾಹುಕಾರರು!

ಅಟದ ಆವೇಶ

ಹಿಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಮೂವರು ಸ್ನೇಹಿತರಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಜೂಜಾಡುವುದೇ ಕಸಬು. ಒಂದು ದಿನ ಅವರು ಅಟ ಆದಾಗ ಅವರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಗೆದ್ದರು. ಮೂರನೆಯವನು ಸೋತು ಹೋದ. ಸೋತು ಹೋದುದು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಾಸಿಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕಿಬರ ಹಣ ತೀರಿಸಲಾರದೇ ಹೋದ. ಅವರು ಸುಮ್ಮನಿರಲಾರದೆ "ನಮ್ಮ ಹಣ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಬೇಕಾದರೆ ಹೋಗು" ಎಂದು ಮೂರನೆಯವನನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧಿಸಿದರು.

ಮೂರನೆಯವನು ಘನಹೀನನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಾಸಿಲ್ಲ. ಇವರ ಕಾಟವೇ ಮಿತಿವಿಾರಿದೆ. ಇವರ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಹೇಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ತುಂಬಾ ಹೊತ್ತು ಯೋಚಿಸಿದ. ಏನೂ ಉಪಾಯ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಪರಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಒಂದು ಹಿಡಿ ವಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಅವರ ಮುಖಕ್ಕೆ ಎರಚಿದ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಂಬಿ ಕಿತ್ತ. ಅವರು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಮಣ್ಣನ್ನು ಒರಸಿಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಧಾರಿಸಿ

ಕೊಂಡ ತರುವಾಯ ನೋಸಮಾಡಿದ ಮೂರನೆಯವನಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಅವನು ಎಲ್ಲೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಹಿಡಿ ಹೋಗಿ ಒಂದು ತೋಟದಲ್ಲಿ ಮಾವಿನ ಮರ ಹತ್ತಿ ನೆರಕಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಆ ಮರದಕೆಳಗೆ ತಣ್ಣಗೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಆ ಇಬ್ಬರು ಜೂಜುಗಾರರು ಸಹ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಬಂದರು. ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅದರಡಿ ಕುಳಿತರು. "ಸುಮ್ಮನೆಯಾಕೆ ಕುಳಿತರಬೇಕು" ಎಂದು ಅನ್ನಿಸಿತು ಅವರಿಗೆ. ಅಟ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಅಟ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ತುಸಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ರಂಗೇರಿತು. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರದಮೇಲಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಮೂರನೆಯವನಿಗೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಉದ್ರೇಕವುಂಟಾಯಿತು. "ಮುಂದಿನ ಅಟಕ್ಕೆ ನಾನೂ ಬರೇನೋ" ಎಂದು ಗಬಕ್ಕನೆ ಮರದಿಂದ ಧಾಮಿಕಿದ. "ಸಿಕ್ಕಿದ ಕಳ್ಳ" ಎಂದು ಜೂಜುಗಾರರಿಬ್ಬರೂ ಆ ಮೂರನೆಯವನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಫಳಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಸೇಡುತೀರಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಚಂದಮಾಮ

ರಂಗಯ್ಯನ ಕೊಡೆ ವ್ಯಾಪಾರ

ನಾಗರೇಶ್ವರನು ರಂಗಯ್ಯನಿಗೆ ಒಂದು ಸಾಕುಕಾರನಿದ್ದ. ಅತ ಕಡು ಲೋಭಿ.

ಒಂದು ಸಾರಿ ರಂಗಯ್ಯ ಕೆಲಸದಮೇಲೆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ಅತನ ಸ್ನೇಹಿತನಾದ ಸುಬ್ಬಣ್ಣ "ಲೋ, ರಂಗಯ್ಯ ನೀನು ಹೋಗೋದು ನಗರಕ್ಕೆ—ಅಲ್ಲಿ ವರ್ತಕರು ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಹೇಳಿ ನೋಸ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹುಷಾರಾಗಿರು" ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟ.

ರಂಗಯ್ಯ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮುಟ ಮುಘ್ಘಾತ್ನನಾಯಿತು. ಮೇಲೆ ತಲೆ, ಕೆಳಗೆ ಕಾಲು ಸುಡುತ್ತಿವೆ. ಅದುದರಿಂದ ಭಕ್ತಿಗಳಿರುವ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋದ. ಒಂದು ಕೊಡೆ ತೆಗೆದು "ಎಸವರ ಬೆಲೆ" ಎಂದ. ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ರಾಯ್ತೆ" ಎಂದ ಅಂಗಡಿಯವ. ಕೊಡಲೇ ರಂಗಯ್ಯ ಯೋಚಿಸಿದ. 'ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನೋಸಮಾಡುವರೆಂದಲ್ಲವೇ ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಹೇಳಿದ. ಈ ಕೊಡೆ

ಅವರು ಬೆಲೆ ಇದು ರೂಪಾಯಿಗಳಿರಬೇಕು' ಎಂದುಕೊಂಡು "ಇದು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೊಡಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೇಡ" ಎಂದ. ನಾಗೇ ಹೀಗೆ ಹಾಕಾಸಿ ಮಾಡಿ ಕೊನೆಗೆ ಇದು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಕೊಡಲು ಆ ವರ್ತಕ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ. ವರ್ತಕನು ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧನಾದರೆ 'ಇದರ ಬೆಲೆ ಆದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧವಿರಬೇಕು' ಎಂದುಕೊಂಡು ರಂಗಯ್ಯ "ಅಯ್ಯಾ ಎರಡೂವರೆಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೊಡು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೇಡ" ಎಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನುಡಿದ.

ವರ್ತಕನಿಗೆ ಬೇಜಾರಾಗಿ "ಒಳ್ಳೆ ಗಿರಾಕಿಯುಳ್ಳಾ ನೀನು. ಅಷ್ಟುತಾನೆ ಏಕೆ? ಬಿಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು" ಎಂದ ಒಪ್ಪಿನಿಂದ. ಆಗ ರಂಗಯ್ಯ 'ವರ್ತಕ ಒಂದು ಕೊಡೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ಕೊಡುವನೆಂದರೆ ಅದು ಅವನು ಎರಡು ಕೊಡಬೇಕೇನೋ' ಎಂದು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ "ಎಲಾ ಅಯ್ಯಾ, ಎರಡು ಕೊಟ್ಟರೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತೀನೇ ಹೊರತು ಒಂದೇ ಆದರೆ ಬೇಡ" ಎಂದ. ಅಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ಪಕಪಕನೆ ನಕ್ಕರು.

ಸಂಣಿಮೊಂದು ಮಂಚ
ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೆಂಚ
ಮಲಗಿಕೊಂಡು
ಮನದಿ ಏನೋ
ಹಾಕುತಿದ್ದ ಹೊಂಚ.

ರಸ್ತೆನೊಬ್ಬ ಮಹ ಕವಿ
ಅವನ ಕಾವ್ಯ ಬಲು ಸವಿ
ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ
ಬಾನಿನಲ್ಲಿ
ಮೆರೆವನಾರವಿ.

[ಹೊ. ವಿ. ಬ್ಯಾಳಯನರ]

ಎಚ್ಚಿತ್ರ ಕಳ್ಳರು

CHITRA

ಕಾಲಿಕಾನಗರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಕಬೀರದಾಸನೆಂಬ ರಾವ ಭಕ್ತನಿದ್ದ. ಆತನಿಗೆ ಕಮಾಲ್ ಎಂಬ ಕುಮಾರನಿದ್ದ. ಆತನೂ ಸಹ ರಾಮಭಕ್ತ. ಕಬೀರ್ ಜನ್ಮತಃ ಬಡವನೇ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಯಾವಾಗ ಎಷ್ಟು ಜನ ಸಾಧುಗಳು ಬಂದರೂ ಇಲ್ಲಿವೆಂದ ಹೇಳದೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಊಟ ಹಾಕಿ ಸತ್ತರಿಸುವನು. ಈ ರೀತಿ ಸತ್ತಾರ ಮೂಡುವುದರಲ್ಲಿ ತವೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದ್ದ ಕಮಾಲ್.

ಒಂದ ದಿನ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ಆ ಕಮಾಲ್ ಆಗಿ ಕಬೀರನ ಕುಟೀರಕ್ಕೆ ಸಾಧುಗಳ ದೊಡ್ಡ ಗುಂಪೊಂದು ಬಂದು "ಅಯ್ಯಾ, ಇಲ್ಲಿಷ್ಟೋ ಕಬೀರ್ ದಾಸನೆಂಬ ಭಕ್ತನಿದ್ದಾನಂತೆ. ಪರ ಸ್ಥಳದ ಸಾಧುಗಳಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಆನ್ನ ದಾನಮಾಡುವನಂತೆ. ಆತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವುದೋ ಸ್ವಲ್ಪ ತೋರಿಸುವಿರಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ಹೊಟ್ಟೆಲ್ಲೆಡೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಕಬೀರ್ ದಾಸನು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ವರುಕ

ಗೊಂಡು "ಅಯ್ಯಾ ನೀವು ಕೇಳಿದ ಕಬೀರ್ ನಾನೇ! ದಯಮಾಡಿಸಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರನ್ನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಗಾಂಧಿನಿಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪತ್ನಿ ಸುಂದರಾದೇವಿ ಯನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ "ಬಹಳ ಜನ ಸಾಧುಗಳು ಹಠಾತ್ತನೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಅದಕ್ಕೆ ಸುಂದರಾದೇವಿ "ನಾಥಾ, ಪರಮೇಶ್ವರನು ನಮ್ಮನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವಂತಿದೆ. ನೀವೇನೂ ಗಾಂಧಿಪಡಬೇಡಿ. ಇಂಥಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಾಲವೋ ತುಡುಗೋ ಮಾಡಿ ಧನ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಭಾಗವತಾರಾಧನೆ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಹೇಳುವರು ಹಿರಿಯರು. ಇದರಿಂದ ನಮಗೇನೂ ಪಾಪ ಸೊಂಕುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಸಲಹೆ ಇತ್ತಳು. ಕಮಾಲ್ ಸಹ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ "ಕಳ್ಳ ತನಮಾಡಿಯಾದರೂ ಸರಿ ಸಾಧುಗಳಿಗೆ ಸಂ

ತರ್ಪಣೆ ಮಾಡಬೇಕು" ಎಂದು ತಂದೆ
ಯನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿವೆ.

ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕಬೀರ್ ಒಬ್ಬ
ಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕಾಗಿ ಬಂತ. ಭಗವಂತನ
ಮೇಲೆ ಭಾರ ಹಾಕಿ, ಆಚೆ ಬೀದಿ ಕೊನೆ
ಯಲ್ಲಿವ ವರ್ತಕನ ಮನೆಗೆ ಕನ್ನ ಹಾಕೋಣ
ವೆಂದು ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳೆಬ್ಬರೂ ಹೊರಟರು.
ಬೇಗ ಹೋಗಿ ವರ್ತಕನ ಮನೆಗೆ ಕನ್ನ
ಕೊಡಿದರು. ಆ ಕನ್ನದಿಂದ ಮಗನನ್ನು ಒಳ
ಕಳುಹಿಸಿ, ಕಬೀರ್ ಹೊರಗೇ ನಿಂತ.

ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ನೋಡಲು ಶಿಟ್ಟಿ ಮನೆ
ಯಲ್ಲಿವ ನವರತ್ನರಾಶಿಗಳು ಕಮಾಲನ ಕಣ್ಣು
ಗಳನ್ನು ಕೋರೈಸಿದವು. ಆತನು ಅತ್ತಕಡೆ
ಗಮನವೇ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೇ ಹುಡುಕಿ
ಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಒಳಗೆ ಬೀಲಗಳಲ್ಲಿ
ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಆಹಾರಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಕಾಣೆ
ಸಿದವು. ಆ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು
ಹೊರಗೆ ನಿಂತಿದ್ದ ತಂದೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ
ಬಂದ. ತಮಗೆ ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ಸಾಮಾನು
ಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿವ ಮೇಲೆ ಕಮಾಲ್ ಸಂ
ತ್ಸಪ್ತನಾಗಿ, ನಿಜೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವರ್ತಕನನ್ನು
ತಟ್ಟಿ ಎಬ್ಬಿಸಿ "ಶಿಟ್ಟೀ, ಸಾಫು ಸಂತರ್ಪಣೆ
ಗಾಗಿ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾದ ಆಹಾರಸಾಮಗ್ರಿ
ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.
ಅಷ್ಟೇ. ನಿನ್ನ ಧನಕನಕವಸ್ತುವಾಹನಗಳೇನೂ

ಮಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈ ಮಾತು ಹೇಳಿ ಹೋಗುವ
ಸಲುವಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದೆ. ನಿಜೆ ಹಾಳು
ಮಾಡಿದನೆಂದು ಅನ್ಯಥಾ ಭಾವಿಸಬೇಡ"
ಎಂದು ಕನ್ನದಿಂದ ತೂರಿ ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧ
ನಾದ. ಈ ವಿಚಿತ್ರ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಕಂಡು
ಶಿಟ್ಟಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾಗಿ ಆ ಹುಡುಗ
ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ. ಕನ್ನದಲ್ಲಿ ತೂರಿ
ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಮಾಲನ ಕಾಲಗಳೆರಡನ್ನೂ
ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆದ.
ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಹೊರಗಿದ್ದ ಕಬೀರ್ ಮಗನ
ತಲೆ ಹಿಡಿದು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಎಳೆಯಲು
ಉದ್ಯುಕ್ತನಾದ. ಆಗ ಕಮಾಲ್ "ಅಪ್ಪಾ
ಇನ್ನು ಲಾಭವಿಲ್ಲ. ಗುರುತು ಸಿಕ್ಕದಂತೆ ನನ್ನ
ತಲೆ ಕಡಿದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು"

... ಕಂಕುಲದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡು ಹೋದವನೇ
ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಮಲನ ಬಾಲ್ಯದ ಕಿರು
ಮಗನು. ತನ್ನ ಮುಂಡದಿಂದಿಗೆ ಹಿಂ
ದಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕೂಡ... ಆ ಮಗನು
... ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು
... ಎಲ್ಲರೂ
ಅಕ್ಷಯಪಟ್ಟರು.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತದ್ದಲ್ಲಿ
... ಕೂಡ... ಕೂಡ... ಕೂಡ...
... ಕೂಡ... ಕೂಡ... ಕೂಡ...
... ಕೂಡ... ಕೂಡ... ಕೂಡ...
... ಕೂಡ... ಕೂಡ... ಕೂಡ...
... ಕೂಡ... ಕೂಡ... ಕೂಡ...
... ಕೂಡ... ಕೂಡ... ಕೂಡ...
... ಕೂಡ... ಕೂಡ... ಕೂಡ...
... ಕೂಡ... ಕೂಡ... ಕೂಡ...
... ಕೂಡ... ಕೂಡ... ಕೂಡ...
... ಕೂಡ... ಕೂಡ... ಕೂಡ...

ಕೆಬ್ಬಿರ್ ಅತಿ... ಸಂತರು
... ಅಯ್ಯಾ ಅರ್ಥವಾತ್ರಿ, ಅವರ್ವಾತ್ರಿ
... ನಿನ್ನದೆ ನೀನು ನಮಸ್ಸು ತುಂಬಾ ಅದರದಿಂದ
... ಸತ್ತರಿಸಿದುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಸಂತೋಷ
... ವಾಯಿತು. ನೀನು ಮಾಡಬಹುದಾದ ಮೃತ್ಯು

... ಅದಕ್ಕೆ ಬಂದು
... ಮಗನ
... ಕಂಕುಲದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡು
... ಕೂಡ... ಕೂಡ... ಕೂಡ...
... ಕೂಡ... ಕೂಡ... ಕೂಡ...
... ಕೂಡ... ಕೂಡ... ಕೂಡ...
... ಕೂಡ... ಕೂಡ... ಕೂಡ...
... ಕೂಡ... ಕೂಡ... ಕೂಡ...
... ಕೂಡ... ಕೂಡ... ಕೂಡ...
... ಕೂಡ... ಕೂಡ... ಕೂಡ...
... ಕೂಡ... ಕೂಡ... ಕೂಡ...
... ಕೂಡ... ಕೂಡ... ಕೂಡ...

ಇಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯ ಈ ರೀತಿ ಯಾವುದಲ್ಲಿ
ಅಲ್ಲಿನ ನಡೆಯಿತು ಗೊತ್ತೇ? ಕನ್ನಡ ಅ
ಯದ ಕೆಬ್ಬಿರ್ ಯಾವಾಗ ಮಗನ ತಲೆ

ಪಾದಗಳನ್ನೇ ಬಿಡು, ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಕೇರಿ, ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮನೆ ಘೋಷಿಸಿ ದಂತೆ ಹೇಳಿದ. ಆಗ ಸವ್ಯಾಸಿ ಕೂಗಿತಾಗಿ "ಎಲಿವೋ, ನೀಡಾ, ನೀನು ಕಳ್ಳನು ಮಾತ್ರ ವಲ್ಲ; ಭಕ್ತಹಂತಕ, ಶಿಶು ಹಂತಕ. ಪರಮ ಪಾತಕನಾದ ನಿನ್ನ ಕೈ ಅಷ್ಟ ನಮಗೆ ಉಣ ಒಲಿಸಿದೆಯಾ? ಸಾಧುಗಳು ಇಂತಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವರೆಂದು ನಾನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದ. ಆತನಿಗೆ ನಂಬಿಕೆಯುಂಟಾಗುವಂತೆ ಕಬ್ಬಿರಸು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕಳು ಹಿಸಿ, ಮಗನ ರುಂಡವನ್ನು ತರಿಸಿದ.

ಆ ಸವ್ಯಾಸಿ ಆ ತಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಅತ್ತಿತ್ತ ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡಿ "ಎಲೈ, ಇಷ್ಟು ಸಣ್ಣ ತಲೆ ಎಂದರೇನು, ಅಷ್ಟು ಭಾರಿ ಕಳ್ಳಿಬರವೇನು. ಆದರೂ ಆ ಮುಂಡಕ್ಕೆ ಈ ಕಲೆ ತಂದಿರೋಡುವಾ" ಎಂದು ಅದನ್ನು ತಗರಿಸಲು, ಆ ಮುಂಡಕ್ಕೆ ಆ ರುಂಡ ಸರಿ ಯಾಗಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿತು. ಈ ಮಹಿಮೆ ನೋಡಿ ಜನರಿಲ್ಲಾ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟರು. ಕಮಾಲನು ನಿದೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚತ್ತಂತೆ ಎದ್ದು, ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿ,

ನವಸ್ಥಾರ ಮಾಡಿದ. ಅವರು ಮಗನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ವೈಮರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಆ ಸಾಧು ಗಳ ಗುಂಪು ಮಾಯವಾಗಿ, ಸೀತಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನ ಹನುಮಂತರ ಸಮ್ಮೇಶ ಪ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಮೂರ್ತಿ, ಮತ್ತು ಆತನ ಪರಿವಾರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದರು. ಕಬೀರ್, ಕಮಾಲ್, ಸುಂದರಾದೇವಿ ಕೈಮುಗಿಯುತ್ತಾ, ಅವರ ಇಷ್ಟದೇವರನ್ನು ಪರಿಪರಿವಿಧದಲ್ಲಿ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿದರು.

ಈ ಸಂಗತಿ ವರ್ತಕನಿಗೆ ತಿಳಿದು ಆತನು ಕಮಾಲನ ಪಾದಗಳನ್ನೇ ಬಿಡು "ಭಕ್ತ ಶಿಷ್ಯನು ನಾನು ಪರಮನಾಥ. ಆಮಾಘ ವನ್ನು ಮನ್ನಿಸು" ಎಂದು ಬೆದಿಕ್ಕೊಳ್ಳಲು, "ಎಲೈ ಶಿಟ್ಟ, ನೀನೇನು ಚಿಂತಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಮೂಲಕ ನಮಗೆ ಪ್ರೀರಾಮ ಮೂರ್ತಿಯ ದರ್ಶನ ಭಾಗ್ಯವುಂಟಾಯಿತು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆತನಿಗೆ ತಾರಕ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಪ ದೇಶ ಮಾಡಿದ. ಅಂದಿನಿಂದ ವರ್ತಕನು ತನ್ನ ಧನವನ್ನು ಭಕ್ತರ ನಿತ್ಯ ಸಂತರ್ಪಣೆಗಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತಾ ಒಳ್ಳೇ ಹೆಸರೂ, ಕೀರ್ತಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದನು.

ಸಂಪಿಗೆ ಹೂ

ಹೋಗಲು ಎಲ್ಲಿಯು
ಮನೆಯೇ ಇಲ್ಲ
ಆಡುವೆನೆಂದರೆ
ಅಕ್ಕನು ಇಲ್ಲ
ಕವಿತೆಯ ರಚಿಸಲು
ಮನಸೇ ಇಲ್ಲ
ಅಂಗಳದಲ್ಲಿಯ
ಸಂಪಿಗೆ ಹೂವೆ
ನಿನ್ನನು ಕುರಿತೇ
ಬರೆಯುವೆನು
ಏನು ಬರೆಯಲಿ
ಹೂವೇ ಹೇಳು
ಮನಸಿಗೆ ಕಂಡುದ
ಹೇಳುವೆ ಕೇಳು
ಮಿನುಗುವ ದೀಪಕೆ
ಹೋಲಿಸಲಾರೆ
ನಿನಗಿದು ಅಪಮಾನ
ಮಿಂಚಿನ ಹುಳುವಿಗೆ
ಹೋಲಿಸಲಾರೆ
ನಿನಗಿದು ಸುಮ್ಮಾನ
ಹೂವಿನ ಗುಂಪಿನ
ರಾಶಿಯೊಳ್ಳಿಲ್ಲ
ನಿನ್ನನು ಅರಿಸಿ
ತೆಗೆಯುವರು

ಪಟಂಗ

ಘಣ ಘಣ ಹೊಡೆಯಿತು
ಶಾಲೆಯ ಘಂಟೆ
ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಲು
ರಂಗನ ತಂಟೆ
ಜೊಂಯ್ ಜೊಂಯ್ ಎಂದಿತು
ಬಿಸಿಬಿಸಿ ದೋಸೆ
ರಂಗನು ಮರೆತನು
ವಾಠದ ಆಸೆ
ಶಾಲೆಗೆ ಹೋದರೆ
ಮೇಷ್ಟ್ರರ ಕಾಟ
ಮನೆಯಲಿ ಉಳಿದರೆ
ಆಟವೇ ಆಟ
ಹೀಗೆಯೇ ಆದ
ರಂಗ ಪಟಂಗ |

—ಎಂ. ನಾರಾಯಣ ರಾವ್.

ಸಂಪಿಗೆ ಹೂವಿನ
ಪರಿಮಳವೆಂದರೆ
ಮೂಗಿಗೆ ಗಮ ಗಮ
ಎನ್ನುವುದು
ಹೋಗಲು ಮನೆಯು
ದೊರಕುವವರೆಗೂ
ಆಡಲು ಅಕ್ಕನು
ಬರುವುವವರೆಗೂ
ನಿನ್ನನು ಕುರಿತೇ
ಹಾಡುವೆನು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರ ಭಟ್ಟ, ಸಾಗರ.

ಆಸು ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು ?

ಈ ತಮಾಷೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ತುಂಬಾ ಬೆರಗು ಗೊಳಿಸಬಹುದು. ಈ ಆಟಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ತಯಾರಿಸಿದ ಇಟ್ಟಿಲು ಪ್ಯಾಕು ಅವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲ. ಸಾಧಾರಣವಾದ ಪ್ಯಾಕನ್ನೊಂದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಇಂದ್ರ ಜಾಲಕನು ಅದರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಆಸುಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು, ಮಿಕ್ಕ ಎಲೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಪ್ಯಾಕನ್ನು ಸಭಿಕರಲ್ಲೊಬ್ಬನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಂದ್ರ ಜಾಲಕನು ಆ

ನಾಲ್ಕು ಆಸುಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಹರಡಿ ತೋರಿಸಬೇಕು. ಆ ತರು ವಾಯ ಆ ನಾಲ್ಕು

ಎಲೆಗಳನ್ನೂ ಕಲಿಸಿ, ಪ್ರೇಕ್ಷಕನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ಯಾಕನ್ನು ಕೇಳಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಕಲಿಸಿ, ಪೂರ್ತಿ ಪ್ಯಾಕನ್ನು ಪುನಃ ಸಭಿಕನ ಕಿವಿಯಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು. "ಎ-ಟೋ-ತ್ರಿ!" ನಿಮ್ಮ ಕಿವಿಯನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಆ ಪ್ರೇಕ್ಷಕನು ಕಿವಿಯನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವನು. "ಎ-ಟೋ-ತ್ರಿ! ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಪ್ಯಾಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಆಸುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಿ" ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕು. ಪ್ರೇಕ್ಷಕನು ತನ್ನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ಯಾಕನ್ನು ತೆಗೆದು ಮೊದಲೆ ಮೂರು ಆಸುಗಳು ಮಾತ್ರವಿರುತ್ತವೆ. ಕಳುವರು ಆಸು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಮಂತ್ರವಾದಿ ಕಳುವರು ಆಸನ್ನು ತನ್ನ ಜೋಬಿನಲ್ಲಿರುವ

ಮನಿಪರ್ವರಿನ ತೆಗೆದು ತೋರಿಸುವನು.
ಇದರ ರಹಸ್ಯ ಇಷ್ಟೇ.

ಇಂದ್ರಜಾಲಕನು ನೋಡಲೇ ಕಳಾವರು
ಅವನು ತನ್ನ ಪರ್ಮನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬೇಕು.
ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಅನುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸು
ವಾಗ ಕಳಾವರು ಅದಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಇವನೇ
ನಂಬರು ಎಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅದ
ರಲ್ಲಿರುವ ನಾಲ್ಕು ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಮಿಕ್ಕ
ಮೂರು ಎಲೆಗಳು ಅಂದರೆ-ಧೈರ್ಯ, ಅರ್ಥ, ಇ
ಷ್ಟೇ ಉಳಿದವುಗಳಿಂದ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿರು
ವಂತೆ ಮುಚ್ಚಿಬಿಡಬೇಕು. ಮುಕ್ತ ಕಾಣಿಸುವ
ಒಂದೇ ಗುರುತನ್ನು ನೋಡಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು
ಅದೂ ಸಹ ಆಸೆಂದೇ ತಿಳಿಯುವರು. ಇಂದ್ರ
ಜಾಲಕನು ಆ ಮೂರು ಅನುಗಳನ್ನು ಪ್ರೇಕ್ಷ
ಕರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ, ಅವರ ಕೈಯಿಂದ ಮಿಕ್ಕ
ಪ್ಯಾಕನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅದರೊಂದಿಗೆ
ಕಲಿಸಿ, ಕೆಸೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳು
ವನು. ತರುವಾಯ ಆ ಪ್ಯಾಕು ತೆಗೆದು ಎಷ್ಟು
ಹುಡುಕಿದರೂ ಕಳಾವರು ಅದು ಕಾಣಿಸುವ
ದಿಲ್ಲ. "ಆಸು ಎನಾಯಿತು." ಎಂದು ಜನ
ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯಿಂದಲೂ ಕೇಳುವರು.

ಆಗ ಮಂತ್ರಗಾರನು ನನ್ನ ಸಗುತ್ತು ತನ್ನ
ಕೆಸೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟ ಮನಿಪರ್ವ ತೆಗೆದು ಅದರಲ್ಲಿ
ಬಿಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದ ಕಳಾವರು ಅದು ಎತ್ತಿ "ಇದೋ
ಇಲ್ಲಿದೆ" ಎಂದು ತೋರಿಸುವನು.

ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಪಿ. ಸಿ. ಸರ್ಕಾರ್ ವೆ.ಜಿ.ಸಿ.ಯರ್,
12/3/A, ಇಮಾರ್ ಲೇಔ, ಬಾರಿಂಗ್
ಕಲಕತ್ತಾ-19

ಒಂದೇ ಗೆರೆಯ ಚಿತ್ರ

ಕೆ. ಆಮೃತಂ, ಸಿಲೋಗ.

ನಗೆದನಿ

ದಾರಿಹೋಕ—ಲೋ ಅಣ್ಣಯ್ಯ ನಿನ್ನ
ಮುಂಡಾಸನ್ನು ರಾವನ ಎಳೆದು
ಕೊಂಡುಹೋದುದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಾನ
ದಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಬಂದು ಕೂತಿಡ್ತೀ?

ಮುಂಡಾಸಿನ ವ್ಯಕ್ತಿ—ಇಂದು ಅವ
ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಹೋಗ
ಲಿಯ್ಯಾ. ಎಂದಾದರೂ ಅವನು
ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೇ ತೀರಬೇಕು.

—ಬಿ. ರಘುರಾಮ ರಾವ್.

‘ಬಣ್ಣ ಹಾಕಿ’ 5-ನೇ ಚಿತ್ರದ ಕಥೆ

ಎತ್ತರ ಪ್ರಯಾಸ ಪಟ್ಟ ಕಡೆಗೆ ಆ ಮನುಷ್ಯ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಸರ್ವಜನರು ಹೇಗೆ ಸಂದರಿಸಿದ ರಾಜಕುಮಾರ. ಸಂತರ ಮರನ ಮೇಲೆ ಕತ್ತರಿಸಿಡಿದ. ಅದರ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಹೋದೊಡನೆ ಹಟ್ಟಿ ಕತ್ತರಿಸಿ ಹೂವು ಹೂವರ ಏನು ಗತ? ಆ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಜಾಗ ರಾಕನಾ? ಹತ್ತಿದ. ಗಿಣಿ ಕದಲಿಲ್ಲ. ಪಕ್ಕನೆ ಗಿಣಿಯನ್ನು ಒಡಿದ. ರಾಜಕುಮಾರ ಗೆದ್ದೆಂದು ಕಂಡ. ಅವನ್ನು ಬೀದಿಬದಿ ಭದ್ರ ಪಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಿದು ನಡೆದ. ಕೊಡಿದಾಗ ಬೀದಿ ಮೇಲೆ ಸೇರಿ ಕೊಂಡು ಮಹಾನುಭಾವನ ಮುಂದೆ ಗಿಣಿಯನ್ನುಟ್ಟ. ಅವರ ಪುನಃ ವಿಚಿತ್ರ! ಪಂಚನರ್ಗಿನ ಗಿಣಿಗೆ ಬದಲು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಂಪುರಂಗಿನ ಗಿಣಿಯಿದೆ. ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಬೆಳಗಾಯಿತು. ಮಂತ್ರಗಾರನು ಮೌನವನ್ನು ನುಡಿದನು. ಕೆಂಪು ಗಿಣಿ ಪುನಃ ಪಂಚನರ್ಗದ ಗಿಣಿ ಯಾಯಿತು. ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ಬೇವು ಬಂದಂತಾಯಿತು. ಆ ಮಹಾನುಭಾವನು ರಾಜ ಕುಮಾರನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು “ನನ್ನ ಈ ಗಿಣಿ ಕೆಂಪಾಗುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಗಾಢರಿಯಾವೆಯಲ್ಲವೇ? ಇದರ ರಹಸ್ಯ ಕೇಳು. ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ಬಂದು ದಿನವೇ ಇದು ಪಂಚನರ್ಗ ಧರಿಸುವುದು. ನಿನ್ನೆ ದಿನಕ್ಕಿಂತ ದಿನಕ್ಕೊಂದು ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ ಬದಲಾಯಿಸುವುದು. ಅಂತ. ಕೆಲಸ ಸಾಧಿಸಿದೆಯಲ್ಲ! ಸಂತೋಷ” ಎಂದು ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿದ “ಅದರ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಪರಚ್ಚೆ ನಿನಗೆ ಮಗ. ಹುಟ್ಟಿದ ಮರುಕ್ಷಣ ನೀನೋ ಅಥವಾ ಆ ಮಗುವೋ ಸತ್ತ ಬೇಸಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಬೇಕು. ಮಾತು ಕೇಳಿಲ್ಲರಿ ನಿನ್ನ ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಮಾತುಗಳು ಮುಖ ಬರುವ ಮಾರ್ಗ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿದ. ಇದು ಕೇಳಿ ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ಚಿಂತೆಯಾಯಿತು. ಉತ್ತರ ಕೊಡಲೇಬೇಕು. ಅವಕಾಶವಿ “ಸರಿ, ಏನೋ ಒಂದು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟ ರಾಜಕುಮಾರ.

ಮಹಾನುಭಾವನು ಆ ಪಂಚನರ್ಗದ ಗಿಣಿಯ ಬಂದು ಗಿಣಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತು ರಾಜಕುಮಾರ ನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. “ಇದನ್ನು ಮುಟ್ಟು ಆ ಹೊಗೆಯನ್ನು ಗಿಣಿ ರಾಕದಂತಿರುವ ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಸೇರಿಕೆನು. ಹೋಗು. ವಾಗ್ದಾನ ಮಾತ್ರ ಮರೆಯಬೇಡ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ರಾಜಕುಮಾರ ಮನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡ. ಗಿಣಿಗೆ ಧೂಪ ಹಾಕಲು ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿದ. ಮಹಾನುಭಾವನು ಹೇಳಿದ ಪರಶ್ವನ್ನು ಅಸ್ಥಾನ ವಿಧ್ಯಾಂಸನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಸಿದ. ಅವರಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಬದಲು ಚಿಂತೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಅವರ ಈ ನಿಷೇಧ ತಿಳಿದ ರಾಜ ರಾಣಿ ಮತ್ತಿತರರು ಅನಂದ ಸಂಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಮುಳುಗಿದರು.

ಬಣ್ಣ ಹಾಕಿರಿ (ಕಥೆ) 6-ನೆ ಬೋಂಬೆ

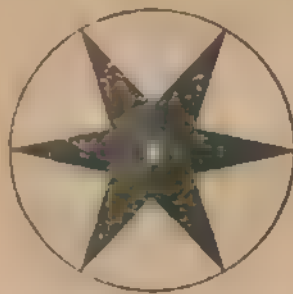
ಮಾಡಿ ನೋಡಿ

ಚೆನ್ನಾಕವುಳ್ಳ ಒಂದು ಮರದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ
 ಕೆಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಿನಗೆ ಎದುರಾಗಿರುವ ಕಡೆಯ
 ಹಲಗೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕು. ಅದರ ನಡುವೆ
 ಗುಂಡಾಗಿರುವ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಪೆಟ್ಟಿಮಾಡಿ
 ಒಂದುಕಡೆ ಇಟ್ಟುಕೊ. ನೀರಿನಿಂದ ತುಂ
 ಬಿರುವ ಒಂದು ಗಲ್ಲಾಸು ಕೆಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು
 ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿರುವಂತೆ

ಹಿಂದೂ ಮೇಣದ ಬತ್ತಿ ಹತ್ತಿಸಿ ಮೇಜಿನ
ಮೇಲಿಡು. ಈಗೊಂದು ಕಾರ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊ.
ಮೇಣದ ಬತ್ತಿಯ ಜ್ವಾಲೆ ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಗೆ

ಹಿಂದೂ ವಿಳಿ ಕಾಡ. F ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
ಅದನ್ನು ಗುಂಡಾಗಿರುವ ಬಿಲ್ಲೆಯಾಗಿ ಕತ್ತ
ರಿಸು. ಆ ಬಿಲ್ಲೆಯನ್ನೇಲಿ ಕೆಳಗೆ ತೋರಿಸುವ
ಚಿತ್ರದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚ ನೀಲಿ ಶಾಯಿ
ಮಿಂದ ಹಿಂದು ನಕ್ಷತ್ರವನ್ನು ಬರೆ. ಈಗ ಆ
ಬಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಪೆನ್ಸಿಲ್ ವೊಂದಿಗೆ ಚುಚ್ಚಿ ಬೆರಳು

ಚಂದಮಾಮ

ಪೂಜಾರಿಯ ಕಥೆ

ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪೂಜಾರಿಯಿದ್ದನು. ಆತನು ಒಂದು ದಿನ ಸಂಜೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ತನ್ನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆ ಕುದುರೆಯು ಬಲಿಷ್ಠವಾಗಿ ವತ್ಸು ಎತರವಾಗಿ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದಿತ್ತು. ಪೂಜಾರಿಯನ್ನು ಆದರಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪುನೇರಳೆ ಗಿಡಗಳು ಹಣ್ಣುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದವು. ಊರು ಸಮಾಪಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಪೂಜಾರಿಯು ನಿಗೆ ಒಂದು ಸೊಗಸಾದ ತುಂಬು ಫಲ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಉಪ್ಪುನೇರಳೆ ಗಿಡ ಕಂಡುಕೊಂಡಿತು. ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಹಣ್ಣುಗಳು ದಪ್ಪಗೆ ಕಪ್ಪಿಗೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ನಮ್ಮ ಪೂಜಾರಿಯು ನಿಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಬಲುಆಶೆಯಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಅಡ್ಡಿ ಇತ್ತು. ಆ ಗಿಡವೆ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಮುಳ್ಳುಗಳಿದ್ದವು, ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಹಣ್ಣುಗಳು ಬಹು ಎತ್ತರದಲ್ಲಿದ್ದವು. ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿರ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು, ಪೂಜಾರಿಯು ಅದರ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವವರೆಗೂ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷವಿಂದ ತಿಂದನು. ಅಷ್ಟುಹೊತ್ತೂ ಆ ಕುದುರೆಯು ಕೊಂಚವೂ ಅಲುಗಾಡದೆ ನಿಂತಿತ್ತು. ಆಗ ಅವನು ಆ ಕುದುರೆಯ ಒಳ್ಳೆಯಗುಣಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದನು.

ಅವನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದುರ್ಗುಣವಿತ್ತು. ಏನೆಂದರೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋರಿದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. “ಹೇವರಿ! ಈಗ ಯಾರಾದರೂ, ‘ಹೇ! ಹೇ!’ ಎಂದು ಕೂಗಿದರೆ ನನಗತಿ ಯೇನಾಗುವುದು” ಎಂದು ಪೂಜಾರಿಯು ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡನು. ಇವನು ‘ಹೇ, ಹೇ’ ಅಂದುಕೊಂಡ ತಕ್ಷಣ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಕುದುರೆಯು ಬೆವರಿ, ಓಡಿತು. ಪೂಜಾರಿಯು ತಕ್ಷಣ ಅತಿ, ಚೂಪಗೂ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೂ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ಮುಳ್ಳುಗಳಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಎಳಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಲುಗಾಡಲೂ ಆಗದು ಆ ಮುಳ್ಳಿನ ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ.

ಕುದುರೆಯು ನೆಟ್ಟಗೆ ಅವನ ಮನೆಗೆ ವಾಪಸು ಸೇರಿತು. ಅದ್ದಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ಯಜಮಾನನನ್ನು ಕಾಣದೆ, ಅವನು ಎಲ್ಲೋ ಸತ್ತಿರಬೇಕೆಂದು ಅಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅನಂತರ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಇವನು ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದರು.

“ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಎತ್ತಿರಿ! ಬೇಗ ಬನ್ನಿ! ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಗಾಯವಾಗಿ ರಕ್ತ ಮಯವಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಪೂಜಾರಿಯು ಕೂಗಿಕೊಂಡನು. ಇವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಳುಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಿಬಂದು ಅವನನ್ನು ಎತ್ತಿದರು.

“ಸ್ವಾಮಿ! ನಿಮ್ಮನ್ನು ಯಾರು ಇಲ್ಲಿ ತಳ್ಳಿದರು” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು, “ಅಯ್ಯೋ! ನನ್ನನ್ನು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲಿ ತಳ್ಳಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ದುರಭ್ಯಾಸವೇ ನನ್ನನ್ನು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿತು” ಎಂದು ನಡೆದುದನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ತನ್ನನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಉಪಚಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು.

ಬುದ್ಧಿವಂತರು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋಚಿದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ.

—ಕೆ. ಎಲ್. ರಮಾಮಣಿ, ತುಮಕೂರು.

ಮುಖಚಿತ್ರ

ದುಷ್ಟನಾದ ನರಕಾಸುರನನ್ನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಸಂಹರಿಸಿದನಲ್ಲವೆ! ಅನಂತರ ಆ ಅಸುರನ ಕಾಂಕ್ಷೆಹೃದಯದಲ್ಲೂ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲೂ ಬಂಧಿತರಾಗಿದ್ದ ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ಜನರನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹದಿನಾರು ಸಾವಿರಮಂದಿ ಕನ್ಯೆಯರನ್ನು ಅವರ ಇಷ್ಟಪ್ರಕಾರ ಮಾಡುವೆಯೂ ಆದನು. ಎಷ್ಟು ವಿಚಿತ್ರ, ಅಲ್ಲವೆ! ಈ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಕುತೂಹಲಪರನಾದ ನಾರದಮಹರ್ಷಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಜನ ಸ್ತ್ರೀಯರೊಂದಿಗೆ ಹೇಗೆ ಇರುವನೋ ಆ ಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರೋಣವೆನ್ನಿಸಿತು ಸರಿ, ಕೂಡಲೇ ಹೊರಟು ಕೃಷ್ಣನ ವಾಸಸ್ಥಾನವಾದ ಅತಿವೈಭವವುಳ್ಳ ದ್ವಾರಕಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಅನಂದ ಮೂರ್ತಿಗಳಾದ ರುಕ್ಮಿಣೀ ಕೃಷ್ಣರನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದನು.

ಕೃಷ್ಣನು ಜಗನ್ನೆದ್ದು ಮಹರ್ಷಿಗೆ ಅರ್ಘ್ಯವಾದ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಕುಶಲಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದನಂತರ ನಾರದನು "ಸರ್ವಲೋಕೇಶ್ವರಾ, ಲೋಕ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ಅನಂತರ ವೆತ್ತುವ ಸಂಗತಿ ನನಗೆ ಮೊದಲೇ ಗೊತ್ತು. ಸಂಸಾರಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದಂತಹವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸುವ ನಿನ್ನ ಪಾದಯುಗುಳ ದರ್ಶನ ಲಭಿಸಿತು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಇನ್ನೇನಾಗಬೇಕು!" ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಹೊರಟು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಗೋಪಿಕೆಯ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಅದೇನು ವಿಚಿತ್ರ, ಅಲ್ಲೂ ಕೃಷ್ಣನೇ! ಅಲ್ಲಿ ಮಡದಿಯೊಡನೆ ಸಲ್ಲಾಪ ಮಾಡುತ್ತಾ ತಾಂಬೂಲ ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕೃಷ್ಣನು ಕೂಡಲೇ ಎದ್ದು ಬಂದು ಆಗತಾನೇ ಕಂಡವನಂತೆ ಮಹರ್ಷಿಗೆ ಅರ್ಘ್ಯವಾದ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಕುಶಲಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದನು.

ನಾರದನಿಗೆ ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಕೃಷ್ಣನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ನೋಡೋಣವೆಂದು ಮುಂದೆ ಹೊರಟು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಗೋಪಿಕೆಯ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಬಂದನು.

ಅಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನು ತಂವಾದ ಮರದಡಿ ಶಾಂತಿಸ್ವರೂಪನಾಗಿ ವಿಶಾಂತವಾಗಿ ಭಾರ್ಯೆಯೊಡನೆ ಮರಳಿಯನ್ನು ಊದುತ್ತಾ ಅನಂದಯುಕ್ತನಾಗಿದ್ದುದನ್ನು ನಾರದನು ಕಂಡನು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮತ್ತೊಂದುಕಡೆ ಬರಲು ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನೆತ್ತಿ ಮುದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಮೂರ್ತಿ ಕೃಷ್ಣನು ಸತಿ ಸಹಿತ ಕಂಡನು. ಇನ್ನೊಂದುಕಡೆ ಉದ್ಯಾನದೊಂದಿಗೆ ಪಗಡೆಯಾಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಂಡಿತು. ಮತ್ತೊಂದುಕಡೆ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಪರಿಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಕೃಷ್ಣನು ಕಂಡನು. ಮಗದೊಂದು ಕಡೆ ಸೇವಾಪರನಾಗಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಭಾಗವತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ತಾನೇ ಭೋಜನ ವಿಡುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡಿತು ಹೀಗೆ ಲೀಲಾ ಮಾನುಷವಿಗ್ರಹನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನು ಎಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರೂಪಗಳೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಸತೀಮಾಣಿಯರೊಂದಿಗೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಾ ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿ ಕರ್ತವ್ಯ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ನಾರದನು ಅತಿ ಹರ್ಷದಿಂದ "ದೇವಾದಿದೇವಾ, ನಿನ್ನ ಯೋಗಮಾಯಾವಿಲಾಸವನ್ನು ಕಾಣುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಇಂದು ಕಂಡು ಧನ್ಯನಾದೆನು. ಅನುಚ್ಛೇದಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು.

